

Mluvené slovo je originálním semenem

část 2

¹ Cítíte se teď všichni dobře? V pořádku, začneme hned teď a až do půlnoci, a pak budeme... jsme tak šťastní, že nám Pán pomohl a požehnal nás.

² A teď, předtím než znovu začneme, pomodleme se několika slovy k Tomu, s nímž hovoříme.

³ Milostivý nebeský Otče, Ty jsi slyšel svědectví tohoto zbožného svatého, starého muže. Po celý jejich život, on i jeho žena pracovali společně; a jak se Tě ona musela držet a prosit Tě, abys z jejího muže udělal kazatele, a zde to máme. A pak, když on tam umíral, ti nejlepší lékaři v zemi tvrdili, že je s ním konec: „Už mu nezůstává víc než několik hodin. Je po něm veta, jeho tělo je sežráno rakovinou“; on už nemohl udělat ani krok — infekce v jeho kotnících a všude jinde jej zcela vyřídila. A on je po létech zde a stále chodí. Jsme tak vděční, Otče. To se stalo, aby se potvrdilo, že když je Slovo zaseto a potom zalito, přinese úrodu.

⁴ A nyní prosíme, Otče, abys nám dnes odpoledne dovolil udělat výklad z tvého Slova. To je tvé Slovo a my to chceme vyložit přesně tak, jak to je, a Ty to pak, Pane, zalej Duchem. Prosíme, abys nás použil, zatímco se Ti odevzdáváme spolu s tímto poselstvím v Ježíšově jménu. Amen.

⁵ Teď budeme pospíchat. Moje žena mi dnes ráno říkala, jak těžce lidé... víte, měli křeče v nohách, a tak dále — ženy a více lidí přibližně v mém věku; museli takto stát. Cení si toho — vaší věrnosti. A teď se vrátíme rovnou do poselství a budeme pokračovat. Nechci příliš pospíchat, přesto však si chci natolik pospíšet a snažit se to zakončit dnes odpoledne, pokud to stihnu. A potom, hned jak skončíme, jedeme pak přímo do Tiftonu v Georgii, ale nikoliv na cyklus shromáždění; budeme tam pouze jeden večer v posluchárně střední školy. To bude zítra večer a... jednoduché shromáždění s kázáním; budu kázat na nějaké jednoduché téma nebo něco, co jsem tady už kázal, protože je to jen taková návštěva tam těch lidí. Oni nemívají pravidelná shromáždění nebo něco takového.

1. Mojžišova 1:11; Lukáš 8:11

⁶ A tak my... dnes ráno jsme přerušili řeč u textu, jež se nachází v 1. Mojžišové v 1. kapitole v 11. verši, totiž: „Mluvené Slovo je

originálním semenem.“ A teď mým záměrem dnes ráno a v průběhu dne je pokusit se vysvětlit lidem — snažit se vysvětlit lidem svůj způsob jednání, proč jsem udělal to, co jsem udělal. A uvědomuji si, že tyto pásky se nahrávají a budou rozeslány, bude je poslouchat pravděpodobně hodně lidí, poté, co už tu nebudu, jestliže Ježíš bude prodlévat, ale já chci říci, že věřím Slovu Božímu, že ono je pravdou.

7 Nuže, skončili jsme tam... v těch posledních dnech. Co se stalo se službou těch evangelistů, kteří před několika lety zapálili ohně probuzení po celé zemi, a vypadá to, jako kdyby všechny vyhasly. Nuže, nemyslím, že zmizeli z misijního pole. Oni stále pracují, ale vypadá to, jako kdyby nebyly žádné výsledky. Nemohou ničeho více dosáhnout. Vidíte? Co se děje? — Pole je oseto. Vidíte? Nuže, zapamatujte si, nezapomeňte...

Joel 2:28

8 Někdo mě prosil, abych znovu zopakoval to hebrejské slovo. V Joeli ve 2. kapitole (Joel 2:28), kde on hovoří o přicházejícím raném a pozdním dešti. To slovo raný je v hebrejštině vyjádřeno slovem M-o-u-r-e-h, moureh, což znamená vyučování. Jinými slovy to bude déšť vyučování a déšť sklizně. Nuže, my jsme měli déšť vyučování a teď jsme připraveni na déšť sklizně. Víte, ten první déšť přichází, když zasejete semeno. On dává vzrůst vaší úrodě. A potom, těsně předtím, než ona dozraje, přichází další déšť. To je to, čemu se říká déšť sklizně. Víme, kdy to je — jarní déšť, a pak prší asi tak v červnu, on vám zajistí vaši úrodu.

9 Nuže, zjistili jsme, že ten déšť, to byl Duch. A skončili jsme u toho, že jsem vám představil svůj názor, jaká bude celá ta věc. To je, věřím, že ten déšť byl přinesen — ten déšť. A proto se dostáváme do útlumu, protože půda byla už zaseta. Stěží bychom našli místo, jež by nebylo oseto. A to se rozneslo pomocí rádia, televize, skrze pásky, slovo, a tak dále; zasel to celou zemi. Semeno bylo zaseto. Nuže, z těch zasetych semen nemůžete dostat nic jiného než tatáž semena, která byla zaseta. Rozumíte teď? To budou ta semena, která byla zaseta. Nuže, Duch spadne, ale On přinese sklizeň toho semene, na které spadne. Nuže, zapamatujte si to.

Zjevení 13:15, 17

10 V pořádku. Předpovídám, že ty dvě denominační skupiny, letniční a ty evangelické skupiny budou spolupracovat v denominaci; sjednotí se a stanou se členy (každá z nich) Světové federace církví nebo Církevní rady. Ony tam už patří — každá z nich. A skrze ně přijde nátlak nebo bojkot, který zastaví všechno kromě toho, co patří do

tohoto sdružení církví. To je to, co... Bible říká, že nastane bojkot dokonce do takové míry, že způsobí, že lidé nebudou moci kupovat nebo prodávat, pokud nepřijali to „znamení šelmy“, kterým je římský romanismus a obraz šelmy, kterým je protestantismus, že ten obraz... šelma měla moc, autoritu, aby dala obrazu život, aby promluvil; a tak se stalo. A to je konfederace církví, když se oni navzájem jednotí.

11 Nuže, je tady hodně mladých lidí. Já nevím, Ježíš může přijít dnes odpoledne; může přijít příští rok. Nevím, kdy přijde. Ale zapamatujte si, pokud nebudu naživu, abych viděl den jeho příchodu — v což doufám, že budu, a tak každopádně věřím, že budu — no, když to nebudu vidět, nikdy nedovolte, aby se toto Slovo vzdálilo od vašich uší a vašeho srdce. Pouze si pamatujte, říkám to ve jménu Páně. Nuže, věřím z celého svého srdce, že to tak skončí. Bude to jako unie, bojkot. Všechna taková místa, jako tady toto, budou zavřená. A vy nebudete moct mluvit, pokud nebudete mít povolení nebo souhlas od té federace církví, abyste mohli pořádat bohoslužbu.

12 Je to téměř... to ukazuje, že se tak dokonce děje už nyní v denominacích. To ukazuje, kde to je. Ano, přátelé, vy to budete muset mít. Tak to nakonec dopadne. Je to má předpověď, jako Kristova služebníka; skrze poznání, které mám ze Slova a skrze inspiraci. Všechna znamení ukazují na konec. Zrovna jsem o tom mluvil.

Matouš 25:8; 2. Korintským 11:2; Zjevení 17:5, 6; Zjevení 18:24

13 A dokonce i pošetilá panna se začíná dovolávat oleje. Nuže, zapamatujte si, ona byla pannou; a pokud je pannou, je to církev. Vidíte, dostaneme se k tomu teď odpoledne ve Zjevení 17. Jestliže ona je pannou, je církví, protože církev je pannou. Pavel řekl: „Zasnoubil jsem vás Kristu jako čistou pannu.“ Ta nevěstka ze Zjevení 17, to byla církev. Jan strnul úžasem, jak byla krásná; byla něčím nádherným, a přesto v ní byla nalezena krev všech svatých Ježíše Krista — kteří v ní byli povražďeni. To je pravda.

Zjevení 17:6; Zjevení 18:24

14 Tuším, že to je 68 000 000 mučedníků, které Římskokatolická církev od doby svatého Augustina z Hippo dovedla na smrt. Šedesát osm miliónů protestantů bylo zabito a zaznamenáno v soupisech mučedníků Katolickou církví, protože nesouhlasili s její naukou. Není divu, že Bible říká: „V ní byla nalezena krev všech mučedníků.“

Lukás 8:11; Zjevení 17:6; Zjevení 18:24

15 Nuže, neřekl-li Ježíš, že nastane čas, že vás budou zabíjet v domnění, že prokazují Bohu službu; oni jsou v tom upřímní. Oni nejsou pokrytci. Věří tomu; jsou tak učení. A když to Slovo tam bylo

zaseto, ono musí přinést úrodu. Jistě, musí. Pamatujte, my se stále věnujeme tomu semenu. To je naše téma — naše semeno. To mluvené Slovo Boží je semenem. Rozumíte? To se musí vrátit zpět do toho Slova, a to Slovo zrodí to, co ono říká.

1. Mojžišova 46:2; Lukáš 9:1

16 A proto věřím v Božské uzdravování; proto věřím ve vidění; proto věřím v anděly; proto věřím v toto poselství, protože ono pochází ze Slova Božího. A všechno, co je mimo Boží slovo, tomu nevěřím. Mohlo by to tak být, ale já se stále budu držet pouze toho, co řekl Bůh, a pak si budu jist, že mám pravdu. Nuže, Bůh si může dělat, co se mu zlíbí, On je Bohem. Ale dokud stojím v jeho Slově, tak vím, že je to v pořádku. A věřím tomu.

2. Mojžišova 13:21; Jan 1:14; Jan 14:16, 26; Jan 15:26

17 Nuže, tato pošetilá panna je žena, je to církve, ale je nerozumná. Rozumíte? Ona byla liknavá. Sama sebe nazývá nevěstou. A zapamatujte si, všechno spěje k dokonalosti ve třech. Tři, to je číslo dokonalosti. Boží úřady — Otec, Syn, Duch svatý. Bůh, Otec, byl Bohem, který žil v ohnivém sloupu. Snažil se Izrael přitáhnout k sobě. Oni nechtěli jít. Bůh, Otec, žil v Synu, což Jej činilo Bohem Synem — tentýž Bůh, vyjadřuje obraz Boží, projevuje semeno Boží, snaží se přitáhnout lidi k sobě — oni Jej ukřižovali. Duch svatý je tentýž Bůh, který byl na počátku v Božím Synu a nyní je zde v těch posledních dnech v jiném Božím úřadu. Žijící v Církvi, snažící se přinést lidem Slovo (to mluvené Slovo, jak to dělal v těch předcházejících dvou úřadech), a oni to odmítají. Je to totéž. To jsou tři úřady; projevy jednoho Boha v akci. A dnes je Bůh v akci ve svých lidech. Rozumíte? To je Bůh v lidech.

18 Bude-li vůle Páně, chci o tom zítra večer promluvit — Bůh ve svém vesmíru, Bůh ve svém Synu, Bůh ve svém lidu, a tak dále. Nuže, myslím si, že už jsem zde na toto téma hovořil.

1. Mojžišova 18:2; Matouš 25:9, 10

19 A pak, ta pošetilá panna, když odešla koupit olej — ona byla poslána, aby si šla koupit olej. Když odešla, zjistila, že už je příliš pozdě. Proč? Proč, přátelé? — Ta semena jsou již zasetá. V čase Sodomy tam byli tři, vždy to bylo číslo tři, po celý čas. Jsou tři Kristovy příchody. Jednou přišel vykoupit svoji nevěstu. Potom přichází ve vytržení, aby odsud vychvátil svoji nevěstu. A znovu pak přichází v Miléniu se svou nevěstou. Všechno ve třech. Trojka, to je číslo dokonalosti. Pět je číslo milosti. Sedm — úplnost; dvanáct — uctívání; dvacet čtyři... či čtyřicet — pokušení; a padesát je jubileum. To

skutečné slovo Letnice znamená jubileum — padesát. Vidíte.

Zjevení 17:2, 5

²⁰ Nuže, a teď Bůh ve svých číslicích, On je dokonalý ve svých číslicích; On je dokonalý ve svém Slově; On je dokonalý ve svém jednání; On je dokonalý ve všem, protože On je dokonalým Bohem. A vidíme, že v těchto pannách — podívejte se teď, v Bibli je nazvaná nevěstkou. (Nuže, chci, abyste mi sestry odpustily. To je to, co říká Bible. Mluvím dnes zcela otevřeně.) Ona je nazvána nevěstkou, matkou smilnic, což je jedno a totéž.

Zjevení 17:1, 5

²¹ Tak tedy, když si všimnete, zde v Bibli je řečeno o nevěstce (to je církev), v Bibli se hovoří o smilnici, to je církev; a v Bibli se hovoří o nevěstě, a to je Církev. To jsou ty tři. Za chvíli, bude-li to vůle Páně, se k nim dostaneme a budeme vidět, cí to jsou nevěsty a jak byly odmítnuty a všechno, co s tím je spojeno.

²² Tak tedy, ta první věc... chci to říci dříve, než na to zapomenou. Nikdy se nebojte komunismu. Komunismus je pouhým nástrojem v Božích rukou. Je to bezbožná záležitost, tak, jako byl král Nabuchodonozor, ale Bůh ho tam poslal a vyřadil Izrael kvůli jeho neposlušnosti. Když jim prorok řekl, co přichází a řekl jim, aby zůstali ve své zemi a pamatovali na Boha, oni neposlechli; oni tak jak tak odešli. A ten král stejně přitáhl, dostal je tak jak tak, protože to tak řekl. Komunismus je věc, která... komunismus povstal kvůli nezákonnosti Katolické církve při jejím dohlížení v Rusku. Oni vzali všechny peníze a měli všechno nahrabáno, a to je to, kvůli čemu on povstal. To je přesně to, kvůli čemu vzniknul komunismus.

Zjevení 13:18

²³ Když ten malý chlapec byl vzkříšen z mrtvých, tam na severu ve Finsku, ti velcí komunističtí vojáci tam stáli a salutovali, když jsem procházel kolem, a slzy jim stékaly po tvářích a říkali: „My přijmeme takového Boha“ — opravdu, Boha, který může křísit mrtvé a dodržuje své Slovo, jistě. Vidíte? Ale když se jedná pouze o to chodit do kostela a žít jako ďábel a dělat všechno možné způsobem jako ti ostatní v tom světě, který nic nedělá, pak oni tomu nebudou věřit. A upřímně řečeno, já také ne. Je to tak. To je pravda. Neexistuje žádné místo Písma, v němž by se mluvilo, že komunismus bude vládnout světem, ale existuje místo Písma a celé Písmo dosvědčuje, že to bude romanismus. Mějte na to otevřené oči.

²⁴ Podívejte se dnes; jen se podívejte, co se stalo třeba minulé noci — senátor z Kentucky řekl, že tam nyní dosadili republikána,

který zastupuje stát Kentucky, a řekl: „On je sice protestant, ale neděláme si s tím žádné drahoty“ — ač je sám katolíkem. Oni se stávají čím dál tím více opovázlivější. A zapamatujte si, je ještě jedna věc, která jde spolu s tím. Čas pošetilé panny — vidíme to. Věci, které se nikdy neděly — že nikdo z těch mužů, z těch učitelů napříč všemi těmi věky by nemohl tyto věci říci tak, jak to můžeme teď říci my, protože to zde máme.

²⁵ Nuže, pošetilá panna a zkrřížení letniční (to je totéž — zkrřížení s věcmi tohoto světa) ... Nuže, zapamatujte si, já jsem letniční, ale ne letniční podle denominace. Já to nesnáším. Já jsem letniční na základě prožití. Musíme mít... metodisté jsou letniční; baptisté jsou letniční; katolíci jsou letniční, pokud mají letniční prožití. Nemůžeme zorganizovat letnice, protože to je prožití, a je to Bůh a Bůh nemůže být zorganizován.

Matouš 25:8, 10

²⁶ Nuže. Tak tedy, Ježíš nám řekl, že tyto věci přijdou; řekl nám o tom, co se stane — že povstane pošetilá panna a co ona bude dělat; a jak se ti lidé budou ve svém čase dožadovat oleje, ale bude už pro ně příliš pozdě. Vidíte? Nuže, sledujte tyto tři církve. Zde je ta prostitutka; ona si nepřišla pro nic. Ona je zaměřena sama na sebe. Zde byla pošetilá panna, což je protestantská církev. A tam byla nevěsta. Vidíte? Nuže, zde jsou ty tři fáze církve v posledních dnech. Nyní, bude-li vůle Páně, sledujte, vyvedeme je na světlo, rovnou od 1. Mojžíšové a přeneseme je sem a umístíme je ve Zjevení, ve vytržení.

Jan 3:5, 6

²⁷ Všechny tyto věci vypadají opravdově. Letnice vypadají opravdově. Můžete si myslet: „Co, já patřím k Letniční organizaci.“ To neznamena nic víc, než jako kdybyste žili v ohradě pro prasata! Není v tom vůbec žádný rozdíl. Je to jen zvučící zvon a řinčící činel. Nezáleží na tom, kam patříte, pokud jste se nenarodili z Ducha Božího a nepřijali Ducha svatého — a jestli to nemáte — pak je to z toho důvodu, že nevěříte celému Božímu slovu a nepřijali jste ještě Ducha svatého. Jistě. Je to přesně tak. Duch svatý... Když uslyšíš pravdu a Duch svatý tě do ní nevede, pak je tam jiný duch, který ti nedovoluje, abys ji přijal. Pak ten duch, kterého máš v sobě, není Duch svatý.

1. Mojžíšova 1:11, 12, 27; Jan 1:14; 2. Timoteovi 3:8

²⁸ V pořádku, zjistili jsme teď, že když... šli jsme dál a řekli jsme, že jako Jannes a Jambres odporovali Mojžíšovi, mluvili jsme o tom, jak se tyto věci budou vyvíjet v těchto posledních dnech. Nuže, a poslední citát, který jsme měli, byl, že Bůh učinil každé semeno podle svého

druhu; to je jeho... vidíte? Pak, když učinil svého člověka na svůj obraz — to bylo semeno jeho Slova. A když byl Ježíš učiněn tělem, On byl tělem Slova Božího. A když přijímáme Slovo Boží, pak se v našem těle stáváme Božím slovem. Vidíte? Církev by se měla nacházet v takovém stavu.

1. Mojžíšova 1:27; 1. Mojžíšova 2:21; 1. Mojžíšova 3:6

²⁹ Nuže, poté, co učinil člověka ke svému vlastnímu obrazu — „k obrazu Božímu učinil jej...“ nyní, poté, co On to pak udělal (nenechte si to ujt), potom, co Bůh učinil svého člověka ke svému vlastnímu obrazu, svým vlastním mluveným Slovem — nuže, to byl dokonalý člověk, ale pád přišel tehdy, když vyňal z něj vedlejší produkt a učinil mu nevěstu. V tom vězí ten nynější problém. Pokud jste duchovní, pak jste to již pochopili. Rozumíte? On — to nebyl Adam, který se dostal do problému. To nebyl Adam, který zpochybnil Slovo; byla to jeho nevěsta, která zpochybnila Slovo. A není to Ježíš, který zpochybňuje Slovo, protože On byl tím Slovem; je to jeho nevěsta.

Žalm 119:50; Jan 6:63

³⁰ Odtud pochází zkřížení — ono nepřišlo skrze Adama. Styďte se vy, kteří to nevidíte! To nebyla Adamova chyba. On s tím neměl nic společného. Pokud by smrt přišla skrze Adama, v tom případě by přišla skrze Boha. Smrt přišla skrze křížení. Smrt nemůže přijít skrze Boží slovo. Smrt přichází zkřížením s denominací a věrovyznáním. Místo Krista dogma, místo Slova. To nepřichází skrze Slovo. Slovo je život. Ježíš řekl: „Má slova jsou život,“ a Duch oživuje to Slovo a dělá ho životem. Pokud to zkřížíte, přichází skrze to smrt. A jestliže Adam, který byl Božím slovem — jeho vyřčeným Slovem, jeho originálním semenem (on byl ten první, byl stvořen), pak jeho druhý Adam byl také skrze stvoření (skrze mluvené Slovo). Sledujete to? Nuže, Adam nebyl sveden, ale jeho nevěsta byla svedena. Kristus dnes není sveden. Slovo nesvádí. Je to nevěsta, která působí to svedení skrze Slovo. Vidíte to?

Matouš 28:19; Skutky 2:38

³¹ Nuže, On mu dal nevěstu — předobraz druhého Adama. On dal prvnímu Adamovi nevěstu; ona padla. On dal druhému Adamovi, Kristovi, nevěstu; ona padla. Je to tak. Proč? — Ona není originálem, je druhotným produktem. Ta dnešní nevěsta je druhotným produktem. Vidíte, ona sama sebe nazývá nevěstou. Ale čím ona je? Je vybudována z denominačního materiálu, ne ze Slova — jen tolik Slova, že to dělá zdání druhotného produktu, je to přetvářka. Eva věřila většině Slova, ale zpochybnila jednu jeho část. Dnes nemůže dát ani dohromady Skutky 28... vlastně Matouše 28:19 se Skutky 2:38. Vidíte? To ji uvádí do rozpaků. Je to jen jedno malinké místo z těch stovek dalších.

1. Mojžíšova 1:28; 1. Mojžíšova

32 Tak tedy, Adamova nevěsta byla předobrazem Adamovy druhé nevěsty. No, a Adamova nevěsta — Adamova nevěsta nemohla počkat. Bůh řekl Adamovi a Evě: „Množte se a naplňte zemi.“ To byla věc, která měla přijít — zaslíbení. Ona ještě nebyla jeho ženou, protože on s ní ještě vůbec nežil. Nevěsta Kristova ještě není jeho ženou; svatební večere se má teprve konat. Rozumíte tomu? Všimněte si, ó, to je bohaté! Ona měla naspěch, a co udělala? — Zkřížila svoje semeno. Smíchala to se semenem hada; a když to udělala, zrodila — co zrodila? Zrodila dítě smrti, dítě, které... ona pak zkazila každé dítě, jež potom přišlo. A v římské době církev Ježíše Krista byla zkorumpována, poté co po svém panenském zrození byla dána Kristu o Letnicích. A co pak provedla? Zkřížila se s římským dogmatem. A protestantská církev provedla totéž: je nedočkavá.

33 Žena zasnoubená s příjemným, mladým, počestným mužem a předtím než se sejdou spolu, co provedla? Je zastížena těhotná s někým jiným. Tedy její vlastní semeno, které je zasnoubeno, její vlastní tělo, které je zasnoubeno jejímu chlapci, jejímu zasnoubenému muži, je nalezeno plné semena jiného muže. To je ostuda. To je přesně to, co zastihl Adam.

34 To je to, co zastihl Kristus. Ona byla nedočkavá. To je to, co se děje dnes s lidmi. Oni nejsou schopni vyčkat na opravdového Ducha svatého, aby přivedl církev na svou pozici. Oni musí něco prefabrikovat, něco vyrobit — počáteční důkaz, mluvení v jazycích — aby získat více členů do církve, všechny možné druhy hloupostí, místo toho, aby čekali na Pána, na opravdový projev vzkříšeného Krista, který se dává poznávat mezi lidmi. Ona není schopna čekat.

35 Co ona udělala? Vyšla ven a otěhotněla s denominacionanismem. První byly Sbory Boží; pak přišli jednotáři, a pak za nimi ti další. A teď ta takzvaná nevěsta je těhotná se vši možnou hloupostí a poskvrněností. Ženy už za nic na světě nevěnují pozornost tomu, co mluví Boží slovo, a muži také, dokonce i kazatelé. A tomu se má říkat nevěsta.

Izaiáš 14:12

36 Co to je? Ona je těhotná. Kristova nevěsta otěhotněla světem — obléká se jako tento svět, jedná jako tento svět, velké kostely, pěkné... to ukazuje, čím je. Ona je z ďábla! To je to, co udělal satan na počátku, snažil se vybudovat velké, nádherné království v nebi a byl odtamtud vyhozen — vyobcován z nebe. A právě taková je Kristova moderní nevěsta, je vyhozena ven, protože je vyobcována Bohem, protože je

nevěstkou a ne pannou. Je to hluboké, ale doufám, že tomu rozumíme.

37 Adamova nevěsta nedovedla čekat, ale nelegálně smíchala svoje semeno, nelegálně. My máme věřit Božímu slovu a jedině jemu!

Jan 1:14

38 Tak tedy, bratři; vy, kteří jste tady, i vy, co posloucháte tuto pásku. Vidíte, to je to, proč bojuji za to Slovo — za každé jedno slovo. Řekl jsem vám, že věřím, že je to Boží pravda. Bůh chránil tuto Bibli. On musí soudit svět skrze něco — skrze Ježíše Krista, jež je Slovem; a to Slovo se stalo tělem, aby se stalo Ježíšem Kristem... Nechávám to do vás vsáknout. Pamatujte, Slovo. A On ji teď nalézá celou zaneřádnou. Myslíte si, že On si něco takového vezme za ženu? Nikdy, On je svatý.

Byla nedočkavá. Nelegitimnost, to je to, co zastihl Adam.

1. Mojžíšova 3:13

39 Nuže, bratři, sestry, ohlédněte se zpět. Když se podíváte na stín ať už čehokoliv, je to přesný obraz něčeho skutečného, co přichází. A tak vidíte, že Adam musel zastihnout svoji ženu těhotnou. A ona řekla: „Had mě svedl.“

40 Nuže, pokud bude vůle Páně, chci to za chvíli probrat z obou stran, rozumíte, abych vám ukázal, že je nemožné, aby to bylo nějak jinak.

41 Tak tedy, Adamova nevěsta se nemohla dočkat, ale vyšla první vstříc. To je způsob dnešní nevěsty. Ona chce něco vyprodukovat. „Sláva Bohu!“ — Ona to musí vyrobit na pódiu. Musí mít všechno, vidte. Co ona dělá? Něco vyrábí.

42 Podívejte se, kam to směřuje. Můžete vidět, že to s tím nemá nic společného; je to zfalšované. Přesně tak. Pokud by tomu tak nebylo, svět by se nacházel v plamenech Boží moci; církev by byla v ohni; ó, co, mrtví by byli křišeni a děly by se všechny různé věci. Ale čím byla osetá předtím, než se k ní mohl Kristus dostat, dříve než se k ní dostal, aby zasel své vlastní semeno? Co ona měla? — Semeno plevele — světa, denominační semeno. Proto ona teď sklízí svou vlastní sklizeň. Doufám, že jsem vás neurazil, ale věřím, že se to dostává hluboko na místo, kde budu spoléhat, že vám to Bůh dal. Rozumíte.

1. Mojžíšova 3:5

43 Nuže, ona nelegálně smíchala své semeno, nelegálně vůči Slovu. Co se snažila najít? (Poslouchejte teď pozorně.) Co tím sledovala? Moudrost! Moudrost! A to je to, co dělá dnes. Posílá své

kazatele do škol, vysedí je v umělých líhních psychologie se všemi možnými nesmysly, o nichž není v Bibli ani zmínka. Ona líhne v inkubátorech svá vejce. A když je s tím hotová, přivede na svět výrobek ve formě hromady lidí, kteří jsou schopni udělat kompromis s čímkoliv, a samotné Boží poselství odmítají, aniž by si uvědomovala, co dělá.

44 Ona si to neuvědomuje. Ona nevěří — nepřipouští, že je na omylu. A stejně tak ani Eva nepřipustila, že je na omylu; Eva si myslela, že je v pořádku. A jestliže to byl předobraz a toto je ten skutečný obraz, bude to muset probíhat tím stejným způsobem, jak se to dělo v tom předobraze. Nuže, to je právě... pro mě je to právě tak, jako když dva krát dva jsou čtyři.

1. Mojžíšova 1:28

45 Všimněte si teď; co se stalo s Evinými dětmi? To první, které se narodilo — tak tedy, když Bůh řekl (jeho nevěstě, Adamově nevěstě): „Rozmnožujte se a naplňte — rozmnožujte se a naplňte zemi,“ to bylo Božím pověřením a ona by to byla udělala, a stejně tak on, kdyby se dali dohromady. Ale co se stalo? Když se k ní Adam chystal vejít, ona už byla matkou. Chápete, co tím míním?

1. Mojžíšova 1:28; Matouš 24:35; Marek 13:31

46 Nuže, tatáž věc se přihodila Kristově církvi, Kristově nevěstě. Nuže, za chvíli do toho vejdemo ještě dál. Všimněte si, v této nevěstě, co ona pak udělala? Její první dítě se narodilo, bylo to nemanželské dítě, a ono bylo plné smrti a zapříčinilo smrt. A jeden každý od té doby znamená smrt! Teď vidíte, že to musel být sex. Proč potom umíráte, když to nebyl sex? Vždyť Bůh dal přece pověření, které nemůže zahynout! Boží slovo je věčné! Ono nemůže selhat! Když řekl: „Rozmnožujte se a naplňujte zemi“ — to byl věčný Boží záměr. Jestliže to splníte, nemůžete zemřít, protože to je jeho Slovo. Vy musíte žít. A pokud by to dítě bylo narozeno regulérně, žádná smrt by neexistovala; ale ona byla nedočkavá.

47 To je ten dnešní problém. Vy jste žádostiví nějakého nepravého druhu nalíčení s vykřikováním, poskakováním, mluvením v jazycích nebo něčím takovým, namísto čekání na skutečné Boží slovo, manifestující se skrze nevěstu. Ten druh, který přijímá Slovo, je pravou Boží nevěstou, která přivádí na svět děti. Ony nemohou zemřít. Dítě, které zrodí nevěsta podle Slova, nemůže zemřít, protože ono je Slovem. Amen. Pochopili jste to? Ona nemůže zemřít, protože ona je... to dítě nemůže zemřít, protože ono je dítětem Slova; ono je dítětem semene; ono je věčným dítětem. Haleluja!

48 Je to přesně to, čím byl Ježíš Kristus — vyřčeným Věčným dítětem. On nemusel zemřít, ale udělal to proto, aby zaplatil dluh. To je ten jediný způsob, jak to mohlo být zapláceno. Nikdo jiný to nemohl udělat; oni všichni byli zrozeni ze sexu, po ďáblovi, podle jeho plánu. Rozumíte tomu teď? Vidíte?

49 Ale každý člověk, bez ohledu na to, jestli je to papež, kněz, biskup nebo čímkoliv on je, umírá, protože je křížencem. Je to přesně tak! On se narodil z ďábla a Evy. Nazývejte to, jak chcete; byl to satan a Eva. To originální Slovo s tím nemělo nic společného. To originální Slovo bylo životem. On to zkrížil, a to přineslo smrt! A když dnešní církve, oni sami sebe nazývají letničnickými, nazývají se baptisty, jakkoliv chtějí, když oni zkríží to Slovo s dogmatem, narodí se mrtvé dítě. A ona v sobě nemůže mít žádný život! Ona je mrtvá i její děti jsou mrtvé!

Matouš 13:30; Zjevení 2:23

50 Bůh řekl: „Hle, uvrhnu ji na lože světskosti a zabiji její děti.“ Bůh to takhle řekl ve Zjevení. Kolik z vás ví, že je to pravda? Uvrhnu ji na lože světskosti (to je tam, kde ona je) a zabiji její děti; a to dokonce ohněm. Sledujeme, že... co se stane s koukolem, který je mezi pšenící? — Bude spálen. Och, nemůžete říci, že Slovo lže. Ono je pravdou. Někdy pochybujete a pak ho nesprávně pochopíte; ale jestliže udržíte jeho přímý běh, ono bude běžet: raz dva, raz dva, raz dva, přímo kupředu. Uvrhl ji na lože světskosti. Ona nemůže zrodit nic než mrtvé děti.

Zjevení 17:2, 5

51 Tedy, když denominace může zrodit pouze zkrížené dítě, proč do ní chcete patřit? Nuže, bratři, proto jsem proti tomu. Ona je od začátku nevěstkou. Bible říká, že ona byla smilnicí. Říkám to na rovinu, ale řekl jsem vám, že budu dnes mluvit otevřeně. Hle, čím ona je? Ona páchá duchovní smilstvo tím, že přijímá dogmata a věrovyznání namísto Slova a učí své děti, aby dělaly totéž.

52 Nuže, děti pocházející z jejího lůna jsou mrtvé. Ona musí zemřít. Je to přesně tak. Přesně tak jako každý člověk... poslouchajte, přesně tak jako každá smrtelná osoba, která projde lůnem ženy, zemře; a tak zemře i každý člověk, jež se skrze ně narodilo, protože ona je nezákonným křížencem a její děti jsou nemanželské. Je to tak. Doufám, že vám to nepřechází nad hlavou.

1. Samuelova 8:5

53 Nuže, Jahve měl jednu nevěstu. Adam měl nevěstu. Ježíš měl nevěstu, Jahve měl nevěstu. Víte o tom? On ji musel propustit. Ona se stala nevěstkou, a tak ji propustil. To je přesně to, co On řekl. Ona se

stala nevěstkou, prostitutkou. Co ji k tomu přivedlo? (Přál bych si, abychom měli čas si to přečíst. Možná se za chvíli k něčemu z toho dostanu.) Proto nyní, bylo to za Samuelovy doby, když Bůh byl králem Izraele, a ona byla panenská. A ona měla něco zplodit. A co se stalo? Začala se rozhlížet kolem dokola a viděla jiné národy, které měly krále, a tak ona chtěla být taková jako ti ostatní.

Matouš 7:16, 20

54 Vy zmítání příbojem letniční, to je přesně to, co jste udělali. Když ten starý kazatel, jež tu sedí, dnes mu je téměř sto let, když tam propukly letnice, nemohli byste jim povědět o nějaké organizaci. Oni by na to byli hlší. Oni nazvali tu věc, jakožto pocházející od ďábla; a ti muži měli pravdu! Ale co jste udělali vy? Museli jste se začít chovat stejně jako ostatní církve. Vy jste to museli zorganizovat. A pak, jak on řekl, postavili jste mezi sebou ohrady. Pustili jste se do vyučování toho a vyučování tam toho. (Sláva Bohu! Haleluja!) Takto, a vyskakování nahoru a dolů a mluvení v jazycích, a říkáte: „Zapiš jej jako člena, on to má.“ On není správně pokřtěn — ani vodou, ani Duchem. On je na omylu. Jeho ovoce to dokazuje. On má špatný druh semene na to, aby mohl růst. „Ať tě Bůh požehná, bratře, vložíme na tebe ruce a uděláme tě starším! Víš co, my zde vybudujeme tuto organizaci, že bude větší než Sbory Boží!“ Přesně tak se to rozvíjelo. Čtete letniční dějiny a přesvědčte se, jestli to tak není; nebo dějiny, kterékoli církev.

Jeremiáš 5:24; Ozeáš6:3; Matouš 7:14

55 Baptisté chtěli předstihnout metodisty. Metodisté chtěli předstihnout luterány. Luteráni chtěli předstihnout katolíky. Každý by chtěl předstihnout, předstihnout někoho. Vidíte, to je duch organizace. Ježíš řekl: „Málo bude těch, kteří budou spaseni. Těsná je brána a úzká je cesta a málo je těch, kteří ji najdou.“ Jen několik. A jestliže řekl několik (to je Slovo Boží, to semeno), bude jich několik. Nebudou to žádné desítky miliard a biliónů. Bude jen málo těch, kteří to najdou. Těch, jež jsou k tomu předurčení, oni na to uslyší. Ten raný déšť přišel.

1. Samuelova 8:6; Židům 7:25

56 Tak tedy, Jahve měl nevěstu, kterou miloval, ale ona se pustila do smilstva. Co udělala? — po vzoru moci tohoto světa. A co On udělal s tím starým, zbožným, pomazaným prorokem, když Slovo Páně přichází k prorokovi? Přivedl toho starého proroka, Samuele; přišli k němu, on řekl: „Děti, shromážděte se na chvíli kolem mě, chci vám něco, vám všem, říci. Proč chcete krále? Jahve je vaším králem. Proč chcete nějaké věrovyznání? Bible je vaším věrovyznáním. Bible je pravdou. Vyznání jsou lži. Ona jsou mrtvá — lidského původu.“ Apoštolské vyznání; ukažte mi to v Bibli. Kdo kdy o něčem takovém

slyšel? „Věřím v obcování svatých.“ Každý, kdo věří v obcování svatých, je spiritista. Obcování s mrtvými. Je pouze jeden prostředník mezi Bohem a člověkem, a to je Kristus; a On není mrtev, ale žije navěky, vstal z mrtvých. Protestanti to spolkli i s navijákem a nevím s čím ještě; spolkli to také i se všemi církevními katechismy. Oni to milují, opravdu, tak jako ten zbývající svět.

⁵⁷ „Ó, víte, my jsme kdysi byli letničnicki. Stávali jsme tam na rohu s tamburínou v ruce a modlili jsme se; a ty ženy tam stály, jejich dlouhé vlasy jim splývaly dolů, oslavovali Boha, a tak dále.“ Ale, ó, aj, namouduši, vy to už umíte dělat lépe. Ti opravdoví křesťané by se vám vysmáli rovnou do očí. Stojí tam venku s hromadou ostríhaných vlasů, s celou pánví mejkapu a jejich šaty vypadají jako stažené střevo z vídeňského parku, a takto se ukazují na veřejnosti a tvrdí o sobě, že jsou svatí Boží? Však vy víte, že to není správné! Stejně tak svět ví, že to není správné. Můžete se stydět. Měli byste raději opustit nároží ulic, pokud nedovedete předvést něco lepšího, než je toto. Já vás nekritizuji. Vím, co říkám. Říkám vám pravdu. A vy to zjistíte v těch posledních dnech, jež přicházejí... Ale je to přesně tak, jak to bylo vždy, a to bude stále procházet nad nimi a uvidí to až pak, když už to bude příliš daleko. Oni to vždy tak dělali. Oni to udělali.

1. Samuelova 12:3, 5

⁵⁸ Jahveho nevěsta se pustila do smilstva po vzoru ostatních lidí, jako ten zbytek. To je to, co chtěla dělat Ježíšova nevěsta. A starý Samuel, k němuž přicházelo Slovo... Ke komu přichází Slovo? — K prorokům. Co řekl ten starý prorok, když tam přišel? „Děti, na okamžik. Proč si chcete brát z něčeho takového příklad?“ Řekl: „Pověděl jsem vám někdy něco ve jménu Páně, co by se nestalo?“ Vzpomínáte si na to? Kolik z vás to četlo? Určitě jste to četli. „Řekl jsem vám někdy něco ve jménu Páně, co by se nestalo? A další věc — mívál jsem velké kampaně, a tak dále, a bral jsem snad od vás všechny vaše peníze? Dělal jsem něco takového?“ On řekl: „Žebral jsem někdy nějaké...“ Já teď mluvím o Samuelovi. O někom, ke kterému přicházelo Slovo Páně. On řekl: „Žádal jsem někdy od vás, abyste mi donesli... vložil jsem tolik a tolik a tolik?“

„Ne,“ odpověděli, „ne, nikdy jsi to nedělal. Nikdy jsi nám neřekl něco, co by nebyla pravda.“

On jim řekl: „Tak proč si pak z nich chcete brát vzor?“

Oni odpověděli: „Samueli, ty máš pravdu, ale my si to i přesto přejeme.“

⁵⁹ To je přesně to, co udělala Letniční církev. Z toho důvodu se k nim nepřipojím. Opravdu, chci zůstat pannou před Bohem s jeho Slovem. Zda oni... Nestojím o žádná velká představení ani tohoto druhu věci. Odmítnul jsem to. Nechtěl jsem se nechat svázat. To nebyla moje moudrost; byla to Boží moudrost. Kdybych měl vystoupit, mohl bych — musel bych být podlízavý k lidem a k ďáblovi a říci jim: „Ano, musím mít tolik na televizní vysílání a musím mít tolik na to a tamto; musíte mi za to zaplatit.“ Také bych musel takto tahat za provazy. Ale já jsem vám nikdy neřekl nic ve jménu Páně, co by se ne stalo. Nikdy jsem vám nemluvil nic kromě Slova. Posuďte sami. Prosil jsem vás někdy o něco? Ne, přátelé. Nikoliv, Bůh se o to postaral. Nemám žádné velké programy, které bych podporoval. Nechci ani jeden. Každý, který patří Bohu, bude Boha slyšet. Budte pouze citliví na vedení Ducha, kam jít a jak co dělat a dělejte to. To je vše, co je zapotřebí. Zachovávejte to, ne nějaké veliké programy, které vynášejí milióny dolarů — milióny a milióny, a někteří z nich teď stavějí *budovy* za milióny a milióny dolarů.

⁶⁰ Nejsem odpůrcem kritiky. Existuje přiměřená kritika. Nechci ranit něčí pocity, ale raději raním pocity lidské než Boží. A pokud tě On pověřuje a posílá tě, abys dělal tyto věci a dokázal to mezi lidmi, potom poslechni. Říkám vám pravdu. Bůh potvrzuje, že to je pravda. Nejen znamením, ale On potvrzuje svým Slovem, že je to pravda. Je to přesně tak.

⁶¹ A tak Jahveho nevěsta se pustila do smilstva, a co udělala? — Znovu zrodila chásku nemanželských dětí. Souhlasí to? My víme, že je to pravda. Dokonce museli být odvedeni králem Nabuchodonozorem, a tak dále. Kristova nevěsta udělala totéž. V čem to vězí? — V nedočkavosti. Ó, ne. Tak ne, zkratka byla nedočkavá.

1. Korintským 13:1

⁶² Oni museli něco vyrobit. Nemohli se dočkat Ducha Svatého, až přijde a dostane se do církve. Vidíte, oni museli mít více ve své denominaci. Kdyby to bylo zůstalo tak, jak tomu bylo tehdy před sto lety, spíše před padesáti léty, kdy v těch pozdních dnech začínaly letnice, kdy to Slovo začalo být kázáno; kdyby to bylo tak zůstalo, ona by dnes pravděpodobně neměla víc než padesát členů. Je to tak. Oni by byli obmytí krví! Měli v sobě Boží moc! Svět by se zachvěl následkem obrovského úderu těla Slova, mluveným slovem za slovem. Ale dnes, jakže, je to jen zvučící měď a řinčící činel. Je to tak. Stalo se to pouhým nesmyslem, terčem posměchu, hanbou pro tento svět, hanbou pro Boha.

⁶³ Přišel jsem na jedno místo, tři bratři... dva bratři a já, přišli jsme jednou ráno na jedno místo naproti Springfieldu v Missouri, na snídani, *přijeli jsme* cestou z Arizony, a byla tam taková úplně obyčejná žena, na kterou mě bratr Wood upozornil, podobala se naší sestře Collinsové — blondýnka, s velikým copem — a on řekl: „Nepřipomíná vám ženu našeho bratra Collinse?“

⁶⁴ Odpověděl jsem: „Ano.“ Tu vyšla nějaká starší paní a já jsem řekl: „Vypadá, že je to její matka. Podívejte se na ten její veliký cop.“ Řekl jsem: „Tady nedaleko se nachází modlitebna Sborů Božích, hlavní ústředí Sborů Božích, a proto ony jsou takové.“ A sedělo tam také hodně mladých sester s vodovou na hlavě; byly to studentky. Mladé „Ricky“, a všechny tam, víte, prováděly psí kusy, a jedna každá tiskla Bibli v podpaží.

⁶⁵ Sledovali jsme je, dokud všechny nevyšly — chechtaly se, smály se, řádily, jako ti moderní... To je sklizeň letničních, přicházející pro zítřejší den — pokud nějaký zítřek bude. Proč! Proč! Proč! Protože to je semeno, které bylo zaseto. Je to úplná pravda.

Když ona vyšla; když ony všechny vyšly ven, ta obyčejná paní se vrátila a zeptala se: „Mohu něčím posloužit?“

Odpověděl jsem: „Rád bych se vás na něco zeptal.“

„Prosím, pane.“

Řekl jsem, (jako nějaký příchozí, ačkoliv by nás mohla znát) — zeptal jsem se: „Není to tam naproti biblická škola?“

Odpověděla: „Ano, pane, je.“

Řekl jsem: „Předpokládám, že z toho máte celkem dobrou tržbu.“ (Seděl tam bratr Fred Sothmann a bratr Banks Wood, dva z důvěrníků našeho sboru.) A řekl jsem...

Ona řekla: „Ano, máme.“

Dále jsem řekl: „Předpokládám, že tam patříte.“

Odpověděla: „Ne,“ řekla, „je mi líto, nepatřím.“

A já jsem řekl: „Myslel jsem si to proto, že máte takové pěkné dlouhé vlasy. A domnívám se, že je to vaše matka.“

Ona odpověděla: „Ne, pane;“ řekla, „ta paní tady jen pracuje.“ Řekla: „Ne, já ne...“ řekla: „Líbí se mi dlouhé vlasy. Mám malé děvčátko a vedu ji k tomu, aby také nosila dlouhé vlasy,“ a řekla, „mému muži se

líbí dlouhé vlasy.“

Řekl jsem: „Ať ho Bůh požehná.“ A tak ona řekla: „Nuže,“ řekla... já jsem řekl: „Proč, to je zvláštní. To tady byly studentky, ta děvčata s těmi nabubřelými účesy, tak jak to nosí první dáma?“

„Ano.“

Řekl jsem: „Děkuji“, a odešli jsme. Řekl jsem: „Bůh tady postavil tuto ženu jako výstrahu pro tuto nelegitimně narozenou partu dětí tam z protější strany ulice.“

1. Jan 2:15

66 Je to tak, nelegitimní, podle vzoru tohoto světa. Kolik žen následovalo příklad Jezabel, první dámy té země; co myslíte, kolik z nich je dnes v nebi? Věci tohoto světa — jestliže milujete svět nebo věci tohoto světa, láska Boží ve vás není. Co to je? — Smetánka zítřejší úrody letničních — toho největšího hnutí v tomto národě. Zde to máte. To je nevěsta. Já to nechápu.

67 V pořádku, o co ona usiluje? Ach, ona vymyslela trochu poskakování na pódiu — ne, že bych se tomu posmíval; to je v pořádku. Ona vymyslela *ještě* něco dalšího. Proč? — Aby získala členy do církve. Kvůli čemu? Ona je prostě nedočkavá. Vidíte? Nemůže čekat na Boha, aby to činil On. Oni tam někde musí získat členy. A tak jim řekli: „Vy musíte dělat to,“ a odcházejí pryč. Vidíte, to je to semeno, jež právě vyrůstá. Musíte to dělat.

2. Královská 9:30

68 Já jsem misionář. Viděl jsem Afričany, jak brali krev zvířat a takto se s ní polévali (úplně nazí, muži a ženy), malujíce si tváře — odtamtud to pochází; líčení je pohanskou vlastností, to není pro lidské bytosti, křesťany, věřící; ani nikdy nebylo. V Bibli existovala jen jedna žena, která se kdy líčila; byla to Jezabel, dáblice.

69 A oni si pak malují tváře, na ušní boltce si nasazují veliké, dlouhé předměty; jako dřevěné špalíky (kmen Zulu) — je to dřevěný špalík, který způsobuje, že jejich ušní boltce se takto natáhnou — někdy si rozštěpují své rty (myslí si, že to vypadá pěkně), potírají si hrud' krví, která stéká dolů po jejich nohou a po všem; a pak si dělají pruhy jako zebra a vykřikují, tancují v duchu a mluví v jazycích — a uctívají dábly, a to má být důkaz Ducha svatého!

70 Byl jsem právě v Indii, kde mají fakíry, co chodí po ohni a všechno možné a vím, že je to pravda. Mají tam velkou modlu s rubíny v uších, jakožto náušnicemi a podobně; a týrají se

a probodávají své tělo a bijí sami sebe; a zašívají si svá ústa, protože lhali a činí pokání; a šavli si probodávají ústa až do nosu; až to vychází takto ven; berou velké háčky na ryby; jak baňky na vánočním stromku, odejdou a naplní to vodou a tisíce z nich si zavěšují na své tělo přímo do masa; a takto jdou a tancují okolo té modly; a zabijí kozla a takto si vykonávají svou bohoslužbu, a procházejí přímo ohnivou výhň, aniž by se spálili. Zkuste to, někteří vy, letničtí.

⁷¹ Ale to se už přihodilo — těm židovským mládencům. Oni ale nepokoušeli Pána, svého Boha; oni byli do toho prostě uvrženi. Oni se nesnažili něco vyprodukovat. To je to, co se děje dnes s letničtími. Stále něco vymýšlejí. Jsou nedočkaví! Ach, Bože, oni jsou prostě nedočkaví, a tak páchají cizoložství. Amen. Snaží se něco vyspekulovat; a co se z toho vylíhne? — Totéž co poprvé v případě první nevěsty, která byla nedočkavá.

⁷² Ona přinesla smrt skrze nemanželsky zrozené dítě... což i my jsme všichni jejími dětmi. Bůh přišel v těle, aby nám dal jiné narození, aby nás přivedl zpět do stavu originálních synů a dcer Božích. Vidíte? Zde to máte. Eva nikdy nepoznala tu správnou spermii života. To se nikdy nestalo. Proč? Ona to smíchala, odložila to stranou. Místo toho, aby k ní přišel Adam jako k nevěstě, když nastal ten správný čas — právě tak, jak Kristus měl přijít do té skupiny. Kristus by býval přišel do své Církve; On zaslíbil, že přijde. Bůh zaslíbil, že se budou rozmnožovat, ale oni museli čekat na Boží čas.

⁷³ To je to, co se děje dnes. Oni nechtějí čekat na Bohem stanovený čas. Chtějí získat něco jiného, a tak jim ďábel pohotově nabízí svoji moudrost. Udělejte organizaci; buďte tak velcí jako ti ostatní.

⁷⁴ Vidíte teď, proč jsem proti tomu? Jistě. Jsem opravdu proti tomu se vším všudy. Tak dlouho, jak je tady to Slovo, ono bude vždy proti tomu. Bůh je proti tomu; řekl, že ano. To je pravda. Prostě jsou nedočkaví.

⁷⁵ A tak Eva nikdy nepoznala tu správnou spermii života. Zkřížená se satanovou lží, jeho milovaná nevěsta byla poskrvněna. Stejně tak Kristova nevěsta. Nevěsta — co ji poskrvnilo? (Mám na mysli Adamovu nevěstu) — to, že nestála na Božím slově. Souhlasí to? Ptám se teď; pokud tomu tak není, neříkejte to, ale pokud je to tak, tak to řekněte. Proč Bůh... proč Adamova nevěsta... zde jsou tři: Adam, Kristus, Bůh. Adamova nevěsta nikdy nepřivedla na svět ten pravý dětský život, protože se zpronevěřila Božímu slovu. Jestli je to pravda,

řekněte amen. Jahveho žena nebo nevěsta byla odvržena proto, že odmítla Boží slovo, proroka. Souhlasí to? Kristova nevěsta byla propuštěna a rozvedena proto, že odmítla Boží slovo tak, jak to udělala Eva, tak, jak to udělali všichni ostatní; přesně tak, všichni začali smilnit, všichni se poskvrnili. Jejich Manžel se k nim nemohl dostat. Oni už byli těhotní dříve, než se k nim dostal jejich Manžel.

76 Ó, Bože, není to snad politováníhodný pohled? Představte si mladého muže, jak přichází k ženě a zjišťuje, že má v sobě semeno jiného muže. Jak hrozná věc! To je to, co zjistil Bůh. To je to, co zjistil Adam. To je to, co zjistil Kristus. Ó!

77 Ano, nevytrvala ve Slově a způsobila zkřížený stav. To je to, co udělal Izrael. Vidíte, kde ona je? To je to, čeho se dopustila Kristova nevěsta. Vidíte, kde ona je? — Zpět s těmi ostatními. Kristova letniční nevěsta udělala totéž.

78 Ona nemůže zrodit duchovní děti Slova, protože ona sama je křížencem. Jak to může udělat, když je sama zkřížená s denominacemi? Spojila se s nimi a dělá všechno přesně tak jako oni; je spolu s nimi v Církevní radě a ve všem ostatním, prostě zkřížená jako i ty ostatní. Jak může něco takového dělat? Ne, to není dovoleno.

79 Nuže, mám prostě tak hodně co říci, a musím si s tím pospíšet. Chtěl bych kázat o každé z nich.

80 Nuže, dávejte pozor, ta opravdová nevěsta — haleluja, taková tady bude! Proč? Ona je předurčená. Nestane se denominací, protože je předurčená. Nemusí si dělat starostí s nějakou denominací, ona je už předurčena, aby to místo zaujala.

Matouš 1:23; Lukáš 1:27

81 Podívejte se, jak Marie — chci, abyste to teď pochopili a aby vám to neuniklo. Jste připraveni? Řekněte: „Amen.“ Když Kristus přijde ke své nevěstě, ona bude panna, jako byla Marie, protože Bůh nepřivede Krista skrze lůno nevěstky, stejně tak nepřivede svou nevěstu. On nemůže přivést své Slovo skrze smilnici vůči svému Slovu. Jsou to hrozná slova, ale je to právě to, co říká Bible. Já říkám to, co je tady řečeno, protože to musíme pochopit.

Lukáš 1:27; Jan 1:1, 14

82 Opravdová nevěsta, jako Marie, bude mít panenské lůno pro nevěstu Slova, kterou je Kristus. Když Kristus, Slovo, přichází k nevěstě, ona bude stejná jako On — panna skrze Slovo. Doufám, že to do vás vchází, bratře Neville. Vidíte? Doufám, že rozumíte. Čím On

byl? — Slovem! — Slovem Božím. Na svém rouchu měl napsáno jméno: Slovo Boží. „Na počátku bylo Slovo, a to Slovo bylo u Boha, a to Slovo byl Bůh. A to Slovo se stalo tělem a přebývalo mezi námi.“ On je Bůh a Bůh je tím Slovem. A když přijde jeho nevěsta, ona bude tímž plodem, jako byl On — panenským!

Lukáš 1:38

83 Náležel snad Kristus k nějaké denominaci? A Jahve? A stejně tak ani jeho nevěsta! Ona je částí Něj. Ona nepotřebuje žádná dogmata; žádná mít nebude. Bude absolutně panenská. Jak? — Skrze Slovo. Amen. Ona bude každé Slovo Boží zdůrazňovat svým „amen“. Amen. „Ach, ať se mi stane podle tvého Slova. Amen.“ Ó, zde to máte. Ona zdůrazňuje Boží slovo.

Matouš 1:23; Lukáš 1:27, 31

84 Má panenské lůno. Z čeho ona vyjde? — Z panenského lůna, ze Slova. Odkud vyšel Ježíš? — Z panenského lůna. Vidíte?

85 Když Adam přišel ke své ženě, byla těhotná. Ona něco provedla. Ona to smíchala. Ona zkrížila to dítě a ono zemřelo. Ale když Josef přišel ke své nevěstě, byla těhotná, ale životem. Adamova žena nebo Adamova nevěsta, když Adam — dříve než se spolu sešli — právě tak, jako Josef s Marií, tak, jako Kristus a Církev teď (vidíte to?) a předtím než se spolu sešli (Adam a Eva), ona byla těhotná tím zkaženým hadovým semenem; a když Adam přišel ke své ženě, našel ji těhotnou smrtí. Vidíte? Smrt! Jak? — Duchovně, tělesně mrtvá; ale když Josef, lidská bytost, přišel ke své ženě (sláva! Sotva si ji mohl ponechat!), ona byla těhotná životem, Slovem Božím, jež se mezi vámi stalo tělem!

86 Navrácení toho mluveného Slova! Navrácení toho Slova Božího, které tady bylo Slovem — přichází skrze lidské lůno. Amen! Bůh to tak či onak udělá. On to řekl a musí to tak být. Amen! To je náš Bůh. Ó, to je bohaté, bratři, pokud si to jen můžete vzít k srdci — můžete na to přijít. Právě v takovém *stavu* on ji zastihl.

87 Když Adam přišel ke své ženě, byla těhotná zlým semenem. To semeno zemřelo! Když Josef přišel ke své ženě, ona byla těhotná. Nuže, a co způsobilo to rozdílné těhotenství? To, že Adamova žena zpochybnila Slovo. Souhlasí to? Josefova nevěsta uvěřila Slovu. To je ten rozdíl. Tak čím to potom je? To je Slovo! Ó, to vzácné Slovo — svět byl zformován Slovem Božím! Aleluja! Právě tam je moje záštita. Ať všechny denominace a vše jiné padne a ať si dělají, jak se jim zlíbí. Já stojím na tom Slově.

88 Proto jsem dělal to, co jsem dělal. Proto jsem potopil

denominace. Oni říkají: „Přece on rozbíjí církve.“ Totéž mluvili o našem Pánu. Pokaždé tak mluví, vidíte.

Zjevení 17:5

⁸⁹ Tak tedy, On ji tedy shledal. Kristus přichází ke své nevěstě. V čem ji shledal? — Ve stejné situaci. Proč? Nejdříve ona byla — (poslouchejte teď, nechci, aby vám to uniklo). Nejdříve byla pannou. Byla v pořádku. Ona v té prvotní Církvi jednala správně. Bylo to nádherné. Bůh Mu dal nevěstu a co ona udělala? Pokud znáte dějiny v roce 606, ona jde rovnou do toho a nechá se oplodnit římským dogmatem, či organizací. A pak od té doby do budoucna, ta stará matka smilnice z Bible, zplodila církve a ony byly nevěstkami — to jsou protestanti — protože oni, jedna každá byla narozena přímo z ní a každá se přidržela té své věci — organizace. Nuže, vidíte, proč jsem proti tomu? V pořádku.

⁹⁰ Nuže, protože narození ze Slova je Kristus. Ne něco poskvrněného s denominacemi. Prvotní Církvev — ne denominace, pouze Slovo a Duch, jež to zavláždil. Bratře... Bůh tam takto vložil Slovo a Duch svatý to zavláždil, a tak ona pokračovala. Rodila děti, samozřejmě; ale tahle církvev to nemůže dělat. Ona je příliš denominační. Vidíte? Nemůže to dělat. Sloučila to se světem. Podívejte se, co oni udělali.

⁹¹ Dávejte teď pozor. Bůh potvrdil své Slovo skrze své tělo. Je to tak? Pak ona začala páchat smilstvo tak, jak to udělala Adamova žena v Edenu a Jahveho žena ve dnech Samuele, když si vzala krále, rozvedla se s Bohem (se svým zasnoubeným Mužem) a s jeho Slovem a s jeho prorokem (skrze kterého přicházelo Slovo) a odešla smilnit jako ostatní národy; a Bůh se s ní rozvedl! Totéž udělal dnes. Tentýž akt.

⁹² Synové nevěsty páchají cizoložství (vidíte?) s nevěstou, Boží Syn — jeho nevěsta z Letnic, panna Slova, odešla smilnit a spáchala cizoložství přesně tak, jak to udělala Adamova žena, přesně tak, jak to udělala Jahveho žena; a zde je Synova žena — ona se dává na smilstvo, páchajíc cizoložství s římskými bohy (množné číslo), bohové, a kvůli svým milencům, římským bohům, se snažila vzít si svého vlastního Muže a rozštěpit Jej ve troje — aby se zalíbila svým milencům! Bože, smiluj se! Opravdu, oni mají stovky bohů, ó, jistě, Astarot, boha slunce a Baláma, boha slunce a královnu nebes a celý ten tamější neřád. A tak nevěsta, aby se zalíbila svým milencům těšícím se nedobrou pověstí — neříká snad o tom Bůh v Šalomounových písních a neříká o tom, jak

jeho žena nebyla ničím jiným než pouhou prostitutkou a po celou dobu vysedávala a nabízela se, přijímala každého milence, jež procházel kolem. Říkám to otevřeně, ale to je to, co říká Bible. Každý muž, který s ní chtěl jít, mohl s ní jít. To je totéž, co udělala Kristova nevěsta — nabízela se každému starému, špinavému, nečistému zvyku, každé organizaci, jaká kde kdy byla. Ona dělá totéž.

⁹³ Určitě za to schytám. To je v pořádku; ale také za to budu požehnan. Protože se to ukáže jako pravda, je to Boží pravda; jelikož On si přeje, aby to bylo řečeno, a zde — snažím se to říci, jak nejlépe dovedu. Vidíte?

1. Samuelova 11:15; Zjevení 17:5

⁹⁴ Ona se snažila zalíbit svým početným milencům. Tím se snažila zkřížit, snažila se zkřížit Boží slovo se svými milenci; a tak to nebude fungovat; a tak řekla: „Opovrhuji tím“ a vytvořila si své vlastní slovo. A teď si nárokuje, že ona sama je Slovem. Ale ať katolíci, totiž protestanti, ať nenazývají katolíky smilnicí, protože oni dělají totéž na koncilech ve svých vlastních církvích. Není divu, že jsou nazvány prostitutkami! Je to tvrdé nebo ne? Vydrhne vám to trochu kůži na zádech, ale to je to, co je někdy třeba, aby vás probudilo. To je přesně to, co ona udělala. Opustila Ježíše — Manžela, Slovo. A podobně, jak v případě Samuele — oni opustili, Samuele a vzali, Saule, opustili proroka pomazaného Slovem a vzali si krále s žezlem, i když vlastně na konci, v Miléniu, by ona stejně k tomu králi přišla, k žezlu, ale ona je teď zapuzená. On odešel pro nevěstu k pohanům. Souhlasí to? To je Slovo.

⁹⁵ Nuže, opustila Ježíše, Slovo. Ježíše, Slovo, a byla oddána s jiným mužem, kterému se říká papež, s dogmatem. A teď nemá Ježíše; má papeže. Teď my nemáme — protestanti nemají Ježíše, oni mají denominaci, je to jedno a totéž — obraz šelmy.

Zjevení 17:4

⁹⁶ A tak ona nemůže dát svým dětem zrození ze Slova — žádná z nich. Ona sama je nevěstkou. Bible říká, že je. Ona má ve své ruce pohár, ze kterého dává lidem pít svou nauku, což je ohavnost nečistoty jejího smilstva. Co je to smilstvo? — To je žít nečistě. A její nauka, kterou dává lidem, je nečistotou jejího smilstva. A králové země a všichni byli opilí vínem jejího smilstva. To je úplná pravda, podívejte se na ně. Hochu, oni by ti v tu chvíli za to zakroutili krkem. Nejenom katolíci, ale i protestanti.

⁹⁷ Poslouchejte, metodisté. Kdo zabil Josefa Smitha? Teď

kokrhejte. I když já nevěřím jeho učení, a stejně tak nevěřím ani tomu vašemu. To není někde tam, to je zde. V tom to vážne. Josef Smith měl přesně stejné právo kázat své náboženství tady v tomto národě jako vy, ale vy jste jej zabili zde v Illinois; bez příčiny jste ho zastřelili, protože se v něčem malém různil. A vy pak pokřikujete na Katolickou církev. Vyjděte z té hromady nesmyslů, vy metodisté, kteří jste určeni k věčnému životu! John Wesley by se kvůli takovému jednání otočil v hrobě. Jistě. John Wesley nikdy nezaložil žádnou takovouto církev, jako je tato. To udělala horda „Riket a Elvisů“ po Johnově smrti. Je to tak. Ne John Wesley. Ti staří prvotní letničtí by nikdy nedošli k takovému výsledku. To znovu *udělala* tatáž skupina po jejich smrti. To je pravda. Ježíš Kristus by nikdy nezaložil něco takového, co my tady máme pod názvem „letničtí“; ani Duch svatý by to nezaložil; ale je to něco, co oni zde mají místo něho; ale Duch svatý je něčím, co oni teď nemohou zabít. K tomu bude každopádně zapotřebí nevěsty. Jí je k tomu každopádně zapotřebí. On řekl, že ji předurčí.

⁹⁸ Ona opustila Ježíše, svého muže — Slovo, aby se provdala za papeže, takže nemůže dát zrození, dát to duchovní narození — ona teď může dát pouze denominační narození; ona má hodně semene tohoto druhu — avšak nemůže dát duchovní narození, protože byla nevěstkou. Jedinou věc, kterou může dát, je denominační život a spousta prázdných řečí. Samotná Římskokatolická církev je založena na několika křesťanských pověrách a hromadě těch římských nesmyslů; a Letničtí církev je stejně tak špatná — spousta skákání, vykřikování a mluvení v jazycích a tomu podobných věcí. Ale když k něčemu dojde, mají v sobě tolik zlosti, že přehluší i motorovou pilu a vyloučí vás ze svého shromáždění. I kdyby tam přišel Bůh a vzkřísil mrtvého, jestliže s nimi nesouhlasíte, vyženou vás ven, pokud nepatříte do jejich organizace.

⁹⁹ Nuže, tato stará matka nevěstka (ještě se k tomu na chvíli vrátím), ona tvrdí, že má moc odpouštět hříchy, ale vy nejste souzeni podle toho, co si nárokujete, nejste uznáváni podle toho, co si nárokujete. Jste poznáni podle svých skutků. Jak ona mohla odpouštět hříchy? Podívejte se na ni. Když tuto věc udělal Ježíš, řekl: „Usvědčte mě; ukažte mi, kde jsem se zpronevěřil Slovu.“ Ona tvrdí, že má moc odpouštět hříchy, ale to přichází pouze skrze Slovo. Je to tak. Jedině Bůh může odpouštět hříchy. Souhlasí to? Neříkali to tak ti farizeové? Co to bylo s tou sebrankou těch slepých pokrytců? Proč? — Protože oni neviděli, že to bylo Slovo, které stálo před nimi! On je tím Slovem! Sláva Bohu! Proto mohl odpouštět hříchy. Byl Bohem! On byl tím

manifestovaným Slovem.

Zjevení 17:5

¹⁰⁰ Katolická církev tvrdí, že jim dal Ježíš moc. On ji dal. On dal církvi moc. To je pravda. My tomu věříme. Všechny její dcery jsou nevěstky. Všechny její dcery, její denominační dcery jsou nevěstky. „Bratře Branhame, to je tvrdé slovo.“ To není mé slovo; to je jeho Slovo. Je to přesně tak. To není moje, to je to Jeho.

¹⁰¹ V pořádku, a jak? Vy namítnete: „A jakým způsobem? A jak se oni mohli stát nevěstkami? Vždyť jsou přece dobrými lidmi. Tak...“ Já proti tomu nic nenamítám. Mne nezajímá, jací jsou. Já netvrdím, že katolíci nejsou dobrými lidmi. Oni jsou tak dobří jako kdokoliv jiný. Oni jsou lidmi stejně tak jako my. Ale co se tyká té staré církve, ona je na omylu. Protestanti jsou zrovna tak dobří — metodisté jsou zrovna tak dobří jako baptisté nebo letniční nebo kdokoliv jiný. Oni jsou na tom všichni stejně.

¹⁰² Jedná se ale o to, jak ona pak může být nevěstkou? Proč? Otestujte ji Slovem. Podle toho to můžete poznat. Vyzkoušejte ji jednou Slovem a budete vidět, co vám řekne: „Ó, jistě, učili jsme se to na fakultě, že za jejich doby... ono to tak bývalo, ale (ha, ha) to bylo dávno za dob apoštolů. To bylo jen pro apoštoly.“ Ty, takzvaná církev Kristova... „Mluvíme tam, kde mluví Bible a mlčíme kde...“ Dobrá, rád bych slyšel, co mi teď řeknete. Ne, vy jste zmlkli. Boží slovo umlčí všechno, bratře. Žádný člověk se nemůže chlubit. Je to tak.

Job 14:4; Zjevení 17:5

¹⁰³ Všechny její dcery jsou nevěstky. Jak? — Tím stejným *způsobem* jako jejich máma — páchají duchovní smilstvo vůči Slovu. Tak se Katolická církev stala smilnicí. Tak se její dcery staly nevěstkami. Tatáž věc, duchovní smilstvo vůči Slovu. Ona a její dcery mají smilné lůno. Z nich může vzejít jedině smrt. Bůh nemůže život provést smrtí; a všechno, co se rodí mrtvé, nežije. Tak jak řekl Job: „Může pocházet čistá věc z nečisté, ani jedna.“ Jistě. Nuže, jak ona může něco zrodit, jestliže je sama mrtvá? Jak může být pannou, když je nevěstkou? Vidíte? Zde to máte. A tak to je všude.

¹⁰⁴ Ó, teď narazíme na něco opravdu bohatého, plného vitamínů, od 1. Mojžíšové do Zjevení. Všimněte si, ona a její dcery mají lůno nevěstky. Skrze ně může přijít jedině smrt. Pokud se chcete připojit k organizaci a myslíte si, že jste v pořádku, uvidíte, kde přistanete. Přistanete v samém středu smrti. Přesně tak. Jestliže to teď nemůžete vidět, tak jste duchovně slepí. Vidíte?

105 Tak tedy, vraťme se teď a vezměme to znovu, abychom se k tomu dostali. Vzpomínáte si, co bylo na shromáždění minulou neděli? — „Brána do duše“. Vzpomínáte si? Tak tedy, existuje tělesné lůno a lůno pro ducha. Věříte tomu? Je duchovní lůno a tělesné lůno. A rozum je lůnem pro ducha. Proč? Nuže, zapamatujte si, minulou neděli jsem vám to zde nakreslil a pověděl vám, že existuje pět smyslů, skrze které vstupuje to semeno z venčí: zrak, chuť, hmat, čich a sluch; pět uvnitř. Svědomí, a tak dále, zvenku — pět. A na straně života se nachází jen jedno. To znamená, že vy jste schopni na základě svobodné morální volby přijmout to a pustit to přímo dovnitř, nebo to odpudit. Vidíte?

106 Takto je pácháno duchovní cizoložství. Když vy, ač jste dobře poučeni podle Slova Božího, skrze akt vaší mysli vpouštíte dovnitř ďáblouvu lež, která je proti Slovu Božímu — to je přesně to, co udělala Eva. Prvně skrze ten duchovní akt — jež přišel tím, že uvěřila satanově lži v lůně svého rozumu, což poskvrnilo její duši, v její duši se usadila smrt; pak se uskutečnil ten přirozený akt. A to je ten jediný způsob, jak může kdy žena spáchat cizoložství vůči svému muži, totiž, že se nejdříve nechá přemluvit nějakým mužem a pak přijme jiného muže, který není jejím manželem. Potom spáchá cizoložství. A když nevěsta Ježíše Krista nechává lidského původu věrovyznání a dogmata zaujímat místo Slova Božího, páchá cizoložství.

Matouš 5:28

107 Neřekl snad Ježíš: „Každý, kdo by se podíval na ženu, už s ní spáchal cizoložství ve svém srdci“ — poté, když se dychtivě podíval na ženu, již s ní spáchal cizoložství. Proč? On dovolil, aby to vešlo do jeho rozumu. To je to lůno; ono začíná ty věci dávat do pohybu. Vstupuje tam satan — ale my jsme byli zaseti Slovem.

Matouš 1:23; Lukáš 1:30, 31; Jan 6:40, 44

108 „Jednoho dne přinesu na zem život a znovu zemi naplním.“ To, co Eva promeškala udělat, to udělala Marie. Ona vzala Slovo. Eva vzala satanovu lež. Marie vzala Slovo Boží. A skrze Mariino semeno se země znovu naplňuje, znovu skrze jeho nevěstu, skrze to Slovo, a to přinese Milénium. Skrze to se rozšiřuje Slovo, a to Slovo je zasazeno do každého předurčeného srdce; a Duch sestupuje a zalévá to a oni nemohou zemřít. „Já jej znovu vzbudím v posledních dnech.“ Och, bratře, sestro, to je opravdové.

109 Co to je? — Rozum je lůnem pro Ducha. Co? — Vpustit to nebo to odpudit. Tak páchají cizoložství tím, že dovolí nějakému satanskému, ďábelskému duchu vložit do nich něco, co je v rozporu se Slovem

Božím; tím ona spáchala cizoložství. Eva přijala (slyšela na to) falešné semeno slova, satanovu lež, jež byla v rozporu s Jahveho Slovem. Výsledkem toho byla smrt.

¹¹⁰ Nuže, za chvíli toto téma opustím, ale chtěl bych do toho opravdu, ještě dříve než dojdou k místu, kde budu muset skončit, mocně udeřit. Přeskočím teď nějakou tu stránku — pouze na okamžik.

¹¹¹ Nuže, podívejte se, a co Eva? Co ona vyvedla? Přijala falešné semeno. Jak to udělala? — Tak, že uvěřila satanově lži. Kolik z vás dosvědčí, že je to tak? Jakže, určitě to je pravda, samozřejmě. Ona přijala satanovu lež. Co následkem toho zrodila? Satan řekl: „Víš, toto je slavné. To je báječné. Ty nevíš, že jsi byla k tomu stvořena? Jakže, vždyť ty jsi byla opravdu kvůli tomu stvořená.“

„Ach, opravdu?“

„Ó, je to příjemné na pohled. Je to dobré, měla bys to zkusit.“

„Ale Pán Bůh řekl: ‚Ne-ne-ne, zatím ne.‘ My nesmíme! Ne, ne!“

„Ale, víš.“

„Ó, když to uděláme, my...“

„Ó, vy opravdu nezemřete.“ Ten ďábel s úlisným jazykem. On nemá kopyta ani rozvětvený ocas, ne; jak se vám to oni snaží namluvit, abyste tomu věřili. Je to úlisný chlapík za kazatelnou. Je to tak. Nebo nějaký malý Riky s vlasy sčesanými dolů jako kačena, sedící tam někde na zadku, aby ublížil mamčině dcerušce. To je ten chlapík — zastaví se s malým, roztomilým, jako malý... ach, raději toho nechám.

1. Mojžíšova 3:5; Lukáš 1:34, 35, 38

¹¹² Nuže, lůno — Eva přijala falešné semeno slova. Tak tedy, poslouvejte teď opravdu pozorně. Naservírujeme to teď, bude-li vůle Páně, přímo na rovinu. Ona přijala falešné slovo. Co to způsobilo? — Byla to satanova lež; on jí řekl, že bude moudrá. Cože? Ona bude náležet k nějaké veliké církvi, bude mít ve městě dobrou pověst. Cože? Bude taková jako ti ostatní lidé. Opravdu, to je přesně to, čemu uvěřila Jahveho nevěsta. To je přesně to. To je přesně to, co se snažil satan říci, když Slovo přišlo k Marii, ale ona jej ze sebe setřásla.

Řekla: „Jak se to může stát?“

On řekl: „Duch svatý tě zastíní. To je Slovo Boží.“

Ona odpověděla: „Ať se mi stane podle tvého Slova.“ To přineslo život. Zde to máte.

Dobrá, víte, co řekl satan: „Oni se ti budou smát.“

113 Ta malá dívka s růžovými líčky tomu nevěnovala žádnou pozornost. Vyšla tam rovnou nahoru do Judeje a řekla: „Víš, já budu mít dítě“; dříve než cokoliv pocítila, protože Slovo se tam už usadilo. Tím to bylo vyřešeno. Ona už nemusela jít podruhé skrze modlitební řadu. Nikoliv! Ano, přátelé; ona tomu věřila. Neměla žádnou známku života; nepocítovala vůbec žádné příznaky těhotenství; vůbec nic nepocítovala; všechno bylo přesně tak jako předtím, ale šla a každému říkala: „Já budu mít dítě.“ Co? — Bůh to řekl. Co to je? — Abrahamovo královské semeno.

„Abrahame, ty budeš mít s tou ženou dítě?“

„Bůh tak řekl.“

„Dobrá, ale toto jsi mi řekl už před dvaceti pěti lety.“

„Já vím, ale Bůh tak řekl.“ To je to. Zde to máte. To je tatáž věc.

Co říkáte dnes? „No dobře, víte, ale denominace nás vyhodí.“

„Ale Bůh to tak řekl; Bůh to tak řekl.“

„Dobře, víte, když se takto necháte pokřtít...“

„Bůh to tak řekl. Je to tak. Je to tak.“

114 Tady máte vaši pannu; to je ona. Ne jenom co se tyká křtu, ale všeho jiného — i toho dalšího zbytku Slova, rozumíte. Tak sledujte. S Evou to bylo obojím způsobem: tělesně i duchovně. Prvně a pokaždé... nuže, řekl jsem vám a prosil jsem vás dnes ráno, sestry, abyste mi odpustily, že se o tom takto zmiňuji — pokaždé, když udělá žena nesprávný krok — mluvím teď o Kristu a nevěstě — ale pokaždé, když žena udělá nesprávný krok, ona to musí nejdříve přijmout do své mysli. Je to tak. Nějaký svůdce ji musí přesvědčit a ona tomu naslouchá proti svému vlastnímu lepšímu úsudku. Pak je spáchán ten akt. A tak nejdříve to narazilo na satanovu — to narazilo na Evin rozum, a v lůně svého rozumu zpochybnila Slovo Boží a pak nastal ten skutečný akt.

115 A ten jediný způsob, jak se můžeme vůbec znovuzrodit, je přijmout nejdříve Slovo do lůna svého rozumu a pak Duch přichází na vrcholek toho a provede to. Zde to máte. Tím je to způsobeno. To je opravdové učení evangelia, bratře. Věřím, že pokud by tady dnes stál svatý Pavel, on by v této hodině učil tutéž věc. V pořádku.

116 Jaké to u ní přineslo výsledky? — Tělesnou a duchovní smrt. Jaké jsou výsledky těch, kteří přijímají tu opačnou cestu, která vede k rozpustilosti? — Je to zároveň tělesná i duchovní smrt. Obojí, tělo i duch budou vyhlazeny, nebudou víc existovat. Je to přesně tak.

117 Všimněte si Mariina lůna — Mariino lůno, ten tělesný rozum, rozumíte, to bylo panenské lůno. Co? Ona uvěřila Božímu slovu. Bez ohledu na to, jak to jiní kritizovali nebo kolik jiných věcí někdo řekl, to s tím nemělo nic společného; ona bez ohledu na to věřila Božímu slovu.

Jan 5:24

118 Ó, přeji si, abych to mohl nějak dotáhnout do konce. Chápete to? Vidíte, nejdříve to byl její rozum. Dříve než se tento akt v jejím tělesném lůně vůbec uskutečnil, musel se nejdříve uskutečnit tady, aby tam Duch mohl vejít a dokončit zbytek díla. Ó, sláva, dříve než se může uskutečnit to vlastní duchovní narození, Slovo se muselo dostat do vašeho rozumu; uvěřit tomu. „Ten, kdo slyší má slova a věří Tomu, který mě poslal, má věčný život a nepřejde na soud (nebo nepůjde skrze období soužení), ale přešel ze smrti do života.“ To je ono.

119 Ó, všimněte si teď: panenské lůno, její rozum, panenský rozum, uvěřit Božímu slovu. Řeknete: „No, pohleď. Ó“, řeknete, „bratře Branhamo, to by tak nemohlo být; to není možné. To by už musel vidět John Wesley; ten a ten by to byl viděl.“

120 Jistě, ďábel mohl říci tu stejnou věc Marii: „Kdo jsi? Vždyť ty jsi tím největším ubožákem z celého města. Nejsi nic jiného než mladou šestnáctiletou — osmnáctiletou dívkou, která tu nosí vodu od této pumpy; tvůj otec zemřel a tvoje matka je tam ta stará slepá žena. Nuže, jak bys mohla ty, propánakrále... (bylo nám řečeno, že Anna byla její matka), jak bys mohla ty, propánakrále, udělat takovou věc?“

Izaiáš 7:14

121 „Poslouchej, moje matka je slepá žena, ale je zbožná. Ona svými rty zasela semeno do mého srdce. Přečetla jsem si to z Božího slova, že Bůh řekl v Izaiáši 9:6: ‚Hle, panna počne.‘“

Lukáš 1:38

122 Haleluja! Můžete to vidět? Slovo se obaluje tělem. Zde to máte. Bůh bude mít Církev. Ona bude narozená ze Slova Božího, protože to je živé Slovo Boží. Vidíte to?

„Jak to víš?“

„Ale to bude...“

„Víš, jak ti budou od této chvíle říkat? Budou tě nazývat...“

„Nestarám se o to, jak mě nazývají, to s tím nemá nic společného. Ať se mi stane podle Slova Páně.“

Lukáš 1:38

123 Ó, mohli by to dnes všichni říci? Ó, kdyby mohli lidé opravdu ze svého srdce, každý z nás, kdyby to tak mohli říci, vidíte. „Ať se mi stane podle tvého Slova, Pane.“ Ó! A mínit to opravdově. Jeden nebo dva, nebo někde tam obživne někdo předurčený, který to bere opravdově, a bratře, hned budeš vidět poté létat jiskry; to je pravda. Když jsi to tam opravdu obdržel, a to se stalo, přichází to s tím, když ta vláha začíná padat na to Slovo. Ano, přátelé.

124 Nuže, co to bylo? — Panenské lůno rozumu, panenské lůno pro to dítě. A výsledky? — Věčný život. Eva byla tak dobrá žena; byla absolutně pannou, ale prvně vpustila skrze slovo, skrze ďáblouvu lež, pochybnost. Co to způsobilo? — Přivedlo ji to do spojení s falešnou věcí. Čím bylo její dítě? — Smrtí.

Lukáš 1:30, 38

125 Marie: panenský rozum, panenské lůno. A když se jí ďábel snažil pokoušet a přišel — a ten anděl k ní pak přišel a řekl: „Budeš mít dítě,“ a satan řekl: „No, bylo by lépe, kdyby ses o tom dozvěděla něco víc.“ Anděl řekl: „To je Boží akt.“ A bez pochybnosti myslela na Izaiáše 9:6; řekla: „Pohleď, jsem služebnicí Páně.“ Jaký to mělo výsledky? — Panenské zrození; věčné Slovo v ní, a zrodila věčný život.

126 V pořádku, Jahveho nevěsta smíchala... Jahveho nevěsta smíchala semeno. „Jak jsi to řekl, bratře Branhamo? Dnes ráno jsi řekl, že Jahveho nevěsta spáchala cizoložství.“

127 Nerad bych to vynechal. Tak tedy, dobře se na to podívejme. Nuže, tak se mi zdá, že máme ještě hodinu času. No, dostal jsem se někam do toho místa. Ale budu z toho muset každopádně něco přeskočit a začít během několika minut číst, rozumíte. Prostě přečíst to tak rychle, jak jen budu moci, abych se z toho dostal. A teď ještě hodinu; a věřím, že pokud mě jen snesete a budete se se mnou modlit, tak se z toho dostanu.

128 Tak tedy, v čem vlastně Jahveho nevěsta udělala chybu? Dobrá. Co poslal Jahve své nevěstě do Egypta? On zaslíbil Abrahamovi, že jeho nevěsta, to semeno, že bude čtyři sta let dočasně pobývat v Egyptě. Souhlasí to? Nastal čas, aby se vyplnilo Slovo — jsme v době, aby se vyplnilo Slovo? — Pro vysvobození, pro vytržení. Dobrá, jak oni to Slovo obdrželi? Obdrželi ho z nějaké organizace (?), sešla se nějaká skupina lidí dohromady, kněží, a řekli: „Nuže, bratři, budeme tady

hlasovat a jednomyslně schválíme, že budeme mít organizaci nazvanou ‚Farizeové‘ a skrze ni bude Bůh působit.“ Bůh nedělal nikdy nic takového, nikdy to tak nedělal.

2. Samuelova 24:11

129 Co On jim poslal? — Proroka. A Slovo Páně přicházelo k prorokovi; vzbudil ho rovnou mezi nimi, proroka, a pomazal jej a potvrdil ho rovnou uprostřed všech těch dáblů, kteří tam konali své zázraky a vše jiné — neboť Mojžíš stál na Slově.

2. Mojžíšova 12:37, 38; 4. Mojžíšova 25:1

130 Ujal se toho zástupu lidí; smíšený dav se s ním vydal na cestu. Když přešli přes *poušť* směrem k zaslíbené zemi, dříve než tam vešli, jeho drahá nevěsta se dopustila cizoložství s Moábem. No, řekněte mi teď, jestli to neudělala. Jak to udělala? Vystoupil lživý prorok, proti Slovu Božímu, a přesto, že měl všechna znamení a vše — všechny obřady, a byl téměř tak duchovní a spravedlivý jako Mojžíš.

4. Mojžíšova 20:11; 4. Mojžíšova 23:1, 4, 14, 29

131 Podívejte se! Poslouchejte! Poslouchejte teď pozorně. Tady v táboře sedí Izrael, nenedominační. Je to tak, co to bylo? Oni měli s sebou pomazaného proroka. Provázel ho sloup ohně, skála, ze které vytéká voda a napájí je. Vedlo se jim dobře. A dávejte pozor, měli sedm oltářů; to je dokonalé. Na těch oltářích bylo sedm čistých zvířat — beranů a beran znázorňoval Kristův příchod.

132 Moáb... co se stalo? Když tam přišel Balám, postavil tam sedm oltářů přesně tak, jak měli oni. Neříkejte, že nebyli fundamentální; raději byste měli dobře vědět, o čem mluvíte. Ježíš řekl: „To by svedlo i samotné vyvolené.“ To je zjevováno duchovně. Vy to zachytíte, pak se to stane Slovem a vidíte to Slovo projeveno.

4. Mojžíšova 23:1, 4, 14, 29

133 Podívejte se, oni byli zde; a tam byl Moáb. Bezpochybně veliký muž, byl biskupem, a postavil sedm oltářů. Položil na ně sedm beranů — tím vyjadřoval svou víru v přicházejícího Mesiáše. Bratři, kdyby se pouze jednalo o fundamentalismus, Bůh by se musel přiznat k oběma.

1. Mojžíšova 4:3

134 Když Kain postavil oltář Pánu, (satanův syn postavil oltář Pánu), on postavil stejného druhu oltář jako Ábel. Oni oba uctívali; oba navštěvovali církve; oba platili své členské příspěvky, oba plnili své závazky; přišli a uctívali toho stejného Boha — a jeden byl přijat a druhý zatracen. Jak k tomu mohlo dojít?

Matouš 16:18

135 Ježíš řekl: „Na té skále postavím svou církev.“ Katolická církev

říká: „To je skála, církev je na ní postavená; Nebo že Petr byl tou skálou.“ A Katolická církev tvrdí, že Petr je tam pohřben. To je lež; ale nakolik mohu vidět do těch dob, oni říkali, že tam byl Petr pohřben. Bible však říká, že byl zde v Jeruzalémě. On nikdy nebyl v Pal... tam. Ale oni i přesto tvrdí, že tam byl. Dějiny nikde nezaznamenaly, že tam kdy byl. Ale oni říkají, že Petr... no, ať je tam pohřben. A i kdyby byl, na tom přece nezáleží? To nebylo to, co Ježíš o tom řekl. Vidíte, jak oni vzali ty skutečnosti a překroutili to?

No dobře, a protestanti říkají: „Ne! Ježíš řekl, že On je tou skálou.“

Matouš 16:16, 18

136 Nuže, On to nikdy neřekl. On řekl: „Blahoslavený jsi, Šimone, synu Jonášův; tělo a krev ti to nezjevilo“ — „ty jsi Kristus, Syn Boha živého.“ Tělo a krev — on se to nenaučil na nějaké fakultě. „Nenaučila tě to nějaká denominace, ale můj Otec, který je v nebesích, ti to zjevil a na té skále (na duchovním zjevení pravdy Božího slova) postavím svou Církev a brány pekla ji nepřemohou.“

137 Moáb udělal totéž. On tam přišel a učil děti Izraele; řekl: „Nuže, koukněte se, přátelé“ (no, to je totéž, co udělali mezi letničními, pohledte), „no, koukněte, copak nejsme všichni jedno? Copak nevěříme tomu stejnému Bohu, a jsme přece stejní.“ Moábovi děti, to byly Lotovy dcery. Vidíte tu skupinku, která z toho vyvázla? Stále je „vlasem v koláči“. Vidíte? Zde to máte — komedie. Vidíte, oni tam byli a měli to... „proč,“ ona řekla: „Nuže, koukněte, vy víte, že jsme všichni jedno.“ (Kolik z vás ví, že to byly Lotovy děti? Ano, z jejich vlastního otce — cizoložství.) A řekli: „Nuže, my jsme všichni jedno. Víte, vy metodisté a vy baptisté, vy presbyteriáni a všichni ostatní; co (?) jistě, my chceme trochu vašeho oleje. Jsme si všichni rovni.“ A co oni udělali? Oni se ženili a vdávaly! A to je to, co letniční udělali vzhledem k protestantům. Uzavřeli manželství s Církevní radou; udělali ze sebe denominaci, a kde jsou? Přesně tak jako Izrael: odvržení pro duchovní smilstvo i doslovní smilstvo. Bůh je od té doby odmítá. Dokonce i ty děti, které se staly Samaritány, byly proklety. Je tomu tak? Opravdu, Jahve ji odloučil.

Zjevení 3:20

138 Kristova nevěsta udělala totéž — smíchala své denominační semeno a Krista, svého snoubence, odložila stranou. A vy, suchem vyprahlí letniční, co se s vámi děje? Ve Zjevení 3. kapitole a ve 20. verši nacházíme v prorocství, že v Laodicejském věku je Ježíš Kristus vystrčen ven ze své vlastní církve, klepe na dveře, snaží se dostat zpět — nejžalostnější obraz Bible. Co ona provedla? Oddala se smilstvu.

Když Ježíš přichází, kvůli čemu On klepe? Ježíš přichází zpět, aby přijal svoji nevěstu; a když přichází a klepe na dveře, bylo před ním zamčeno.

139 „Nu, ty sem nemůžeš přijít; nemůžeš tady konat probuzení. Dej — ukaž mi svůj ordinanční doklad“ — člověk naplněný Duchem Božím, opravdový... Slovo Boží se projevilo v jeho službě. Nemůžete proti němu nic namítnout, co se týče mravnosti nebo něčeho jiného. Kdo Jej může z toho obvinít? Přichází do nějaké denominace: „No, není jednotář; není ze Sborů Božích; je trojiční. Není trojiční, je ze Sborů Božích.“

Matouš 3:9; Lukáš 3:8

140 Vy bídná sebranko nemanželských dětí; styďte se! Bůh je vystrčený ven, ale co řekl Jan (ten poslední posel před jeho příchodem)? „On je schopen z tohoto kamení vzbudit děti Abrahamovy. Nepřicházejte a neříkejte, my patříme do toho a my patříme tam k tomu. Bůh může z tohoto kamení vzbudit děti Abrahamovy.“

141 V pořádku, jdeme dál. Ó, jak já to miluji! Kristova nevěsta, taktéž jako Adamova nevěsta a všechny ostatní, smíchala semeno a vystrčila Krista kvůli své denominaci. Jistě. Opravdu. Odmítla Boha, (který se měl stát jejím mužem), jako to udělala Eva; přijala plevel satanovy smrtelné lži a výsledkem toho byla smrt, narodila se z ní formální církev. Řekněte mi teď, že je to lež!

Joel 2:25; Matouš 17:11

142 Kde jsou vaši letničtí? — Jsou formálnější než baptisté. Jistě, víte co? Vypadá to teď na nějaký špatný scénář? Není-liž tak? Ale co řekl Joel ve 2. kapitole 28? „Ale já obnovím, praví Pán.“ Tento Laodicejský věk... On klepe na dveře, snaží se dostat zpět — nejžalostnější obraz Bible.

143 Tak jako Adam zastihl svoji ženu těhotnou semenem smrti satanovy lži, kterou ona přijala. Josef zastihl svoji ženu těhotnou semenem Božím skrze Slovo, které ona přijala.

144 O čem to všechno je? Co se vám snažím říci? Nuže, vy, kteří jste v éteru, vy, kteří sedíte venku ve svých autech, vy, kteří jste tady v modlitebně, vidíte, proč jsem zaujímal takový postoj, který jsem se snažil zaujmout právě tady a proč jsem opovrhoval *těmito věcmi*? Ne že bych měl něco proti těmto mužům nebo proti těmto ženám; já proti nim nic nemám, ale já prostě nemůžu vstupovat na takové pozemky. Nemohu to prostě dělat, protože je to falešné.

Matouš 4:1, 4, 8, 9

145 Proč... mám zde verš Písma, který bych rád nasměroval na Ježíše, na jeho pokušení; když se Jej *satan* snažil dostat, řekl: „Dám ti všechna tato království světa. Ona jsou moje.“ Vidíte? S toutéž věcí přišel k Evě (vidíte?) nejprve, aby proměnil chléb... jednalo se o jídlo, a tak dále, rozumíte. „Dám ti to všechno, když se mi pokloníš. Jen přijď a připoj se k naší skupině.“

Ježíš řekl: „Je napsáno: ‚Nejen chlebem člověk bude živ, ale každým slovem, které vychází z úst Božích‘.“

146 Co to znamená? Někteří z vás kazatelů, kteří se bojíte zaujmout svůj postoj; bojíte se, že oni vám ani nedovolí vstoupit do organizace. „Co jiného bychom pak dělali — oni nás vyhodí!“ Je mi vás líto. V první řadě kvůli vaší slabosti. Je to tak. Kde je vaše víra v Boha? Mně řekli totéž. Jistě. Pracoval jsem sedmnáct let, než mě Bůh dostal ven a vystavěl mi kolem tohle, a pak jsem si pomyslel: „Nuže, satane, teď pojď.“ Vidíte, v čem to je? Když si opravdu uvědomíte, že Bůh vám zjevil ohledně toho pravdu, neexistuje na světě nic, co by vás v tom mohlo přemoci. Tím to hasne. Stanete se úplně neporazitelní; ne vy, ale Bůh, který je ve vás. Ne Kristus, ne tělo, ale Slovo, jenž bylo v Něm. Ne Marie, ale Slovo, které se z ní narodilo.

147 Tak tedy, člověk bude žít skrze co? — Ne skrze své stravenky, ale skrze Slovo Boží; ne skrze svoji organizaci, která vám zajišťuje místočko. „Nuže, dovol, ať se podívám na tvé pověřovací listiny. Máš dobré postavení? Vystav si na to šek. Dobrá, ano, obhájíš své postavení na sto procent. Ano, můžeme tě přijmout na zkušební dobu několika dnů, abys kázal a měl evangelizaci, a pak uvidíme, čeho jsi schopný.“ Ó, aj! Jak Bůh může vůbec pracovat v takovém prostředí? — Dvakrát mrtví, vytržení s kořeny, vykořenění, prohnílí a všechno možné. Ó, aj, a zde je další věc.

148 Ó, lidé, Bůh vám požehnej. Poslouchejte mě! Já nemohu věřit ničemu, jedině Slovu Božímu a chci, aby ono bylo mým životem, vším, co já jsem. Chci, abyste dělali totéž. Ať je vaše chůze, vaše mluva, vaše jednání, všechno, co děláte, podle Slova Božího. Ať do vás vstoupí mysl Kristova, a to způsobí, že budete těhotní Slovem. Pokud ne — pokud dovolíte, aby do vás vstoupilo denominační myšlení, budete těhotní denominací. Ale pokud dovolíte, aby do vás vstoupila mysl Kristova; On nemůže zapřít své vlastní Slovo, protože je Bohem. Vy budete těhotní Slovem a budete mu věřit. Nestarám se o to, jestli vás vyhodí, vykopnou, vyženu nebo před vámi zavřou všechny dveře, vy budete

stále jednat tím stejným způsobem! Amen! Fíííí! Musím si pospíšit.

149 Ó, Kristus si teď vybírá nevěstu, aby byla těhotná jeho vlastním semenem — Slovem ve svém lůně (duchovním lůně), ve své mysli a nebude s tím míchat žádné denominační smetí. Ona je vůči němu panenská.

150 Och, vzpomínám si, jak jsem seděl ve světnici, byl jsem tam tři dny a modlil se a očekával na Pána a postil se. Když to na mě přišlo, pomyslel jsem si: „Ó, Bože, co to je? Teď jsem zde v obraze, tady jsem! Pokud všechno tohle přinesu do sboru, co bude se mnou? Dostanu je na větev, co mám dělat? Viděl jsem církev v každém předobraze a stínu a ve všem ostatním — a to všechno ukazují na to, že je s ní konec. Co budeš dělat?“

Joel 2:25; Matouš 17:11

151 A pak jsem přemýšlel o tomto Slově: „Já obnovím, praví Pán; já obnovím.“ Zapamatujte si; stará borovice, když ji zasáhne oheň a spálí ji, ona ze sebe setře se semeno. To semeno zrodí novou borovici. Je to tak. Ty staré stromy shořely spolu s organizací a se vším dalším, ale stále v tom zůstává semeno Slova, a pokud to zůstává Božím slovem, ono se znovu vrátí a zreprodukuje se, a je to tak jisté, jakože je svět světem. Ano, nuže, nuže, to ji nemůže minout.

152 Všimněte si, ale Kristus... věříme, že jsme v čase konce nebo ne? Věříte, že předtím než budete sklízet úrodu, musíte zaset semeno? Vidíte, proč jsem se nechal odstrčit církvemi; měli vůči mně jisté výhrady, nemohou mi přijít na jméno, a tak dále a já pouze stojím rovnou na tom Slově. Vidíte? Zde je rostlina — semeno bylo zaseto; ono je již zaseto, přátelé. To se již stalo. Můžu to teď říci, je to za námi. Je to tak. Ono bylo zaseto (ó, ano); také bylo zaseto denominační semeno, i všechna ostatní.

153 Jako náš veliký vzácný bratr Billy Graham, když v Louisville řekl: „Pavel mohl vzít Bibli...“ Vzal Bibli a řekl: „Nuže, Pavel mohl jít do nějakého města a mít tam evangelizaci. Měl jednoho obráceného; za rok se tam vrátil a skrze toho jednoho tam bylo šedesát obrácených.“ Řekl: „Já mohu jít a evangelizovat šest týdnů a mít dvacet tisíc obrácených a přijdu tam za půl roku a najdete tam sotva dvacet!“

154 Co to znamená? Oni nejsou obráceni. Oni jsou obráceni do systému denominace a tím to hasne. Samozřejmě, vy jste museli sít, vidíte (?), vy jste seli denominační semeno; to je to, co jste dostali. „Pojď, bratře; připoj se k církvi; zapiš své jméno do knihy.“ To je

všechno, co oni umí. Je to tak.

155 Letniční udělali totéž. „Promluv v jazycích, a tak dále. To je všechno, co musíte dělat; to stačí. Pojdte, připojte se k církvi.“ Dobrá, obdržíte svůj falešný křest, a tak dále a jdete dál, a to je vše, čeho je zapotřebí. Vidíte?

Efezským 5:27

156 Ale, když přichází Kristus, On přichází pro pannu, pro Církev, jež nemá ani jednu poskvrnu ani vrásku denominací nebo něco jiného, co by s tím bylo smícháno; žádná dogmata. To bude pouze Slovo a jedině Ono.

1. Mojžíšova 2:23

157 Nuže! Ó, lidičkové. Tady jsme! Pán buď požehnán! Nuže, abychom byli Kristovou nevěstou, musíme se dostat do těla. Abychom teď byli jeho tělem z jeho těla a kostí z jeho kosti. Budeme teď pospíchat. Tělem z jeho těla a kostí z jeho kosti. Proč ne... (ptám se vás), proč všechny ty vaše deště tam předtím nepřivedly nevěstu ke Kristu? Přál bych si, abyste mi na to odpověděli!

Matouš 24:37; Lukáš 17:26

158 Jestliže se jeho příchod opožďuje; my tomu věříme. Tak jak tomu bylo za dnů Noe, dlouhá trpělivost. On připravuje svoji nevěstu. Proč tyto deště... proč vy letniční před lety (když jste začali před čtyřiceti nebo padesáti léty) — proč jste nepřivedli Krista, Ženicha k nevěstě? Nechám to chvíli vsáknout. Proč? Protože jste ji sami obtěžkali vašimi denominacemi; to je přesně to, co jste udělali. On si nevezme za ženu nevěstku. On si vezme za ženu pannu. Je to na rovinu, ale je to pravda. Poznáte to, když je to řečeno na rovinu. Nemusíte se divit, já o tuto věc neklopytám, říkám vám pravdu.

159 Proč ji to nepřivedlo? Proč to nepřivedlo Krista, nepřivedlo k ní Krista? Protože ona není způsobilá. On ji zastihl v cizoložství... právě to je důvod proč děti, když se narodí, nežijí navěky. Adam našel svoji ženu těhotnou. A proto si Jahve musel vzít pohanskou nevěstu — našel ji těhotnou. Stejně tak si nyní musí Kristus vzít nevěstu. On tuto takzvanou skupinu zastihl těhotnou. On se chystá zasít svoje semeno; někteří ho obdrží, protože jsou předurčeni být Církví na konci cesty.

1. Mojžíšova 1:11, 12

160 Tak jako Adamova i Jahveho; On je našel těhotné lidskými denominačními naukami. Tak jako Boží pravda v 1. Mojžíšové 1, každé semeno bude rodit podle svého druhu. A tak, když padl na ni Duch, byl tam u jejího lůna člověk a naplnil ho denominačními semeny svého vlastního myšlení; a proto se s ní muselo stát to, co se s ní stalo,

a Kristus k ní nemohl přijít. Och, je to tvrdé, že?

¹⁶¹ Jednoho dne jsem byl tam nahoře v Greenově mlýně, několik dnů jsem se tam modlil; od té doby už uplynulo mnoho let. Odjel jsem nahoru do Mishawaka. (Nikdy jsem to ještě neřekl na pásku.) Odjel jsem do Mishawaka. Vzpomínáte si na toho barevného chlapce? Právě jsem našel letniční lidi; nikdy jsem nevěděl, že něco takového existuje. A šel jsem tam a našel jsem je a myslel jsem si, že mám kolem sebe zástup andělů. Viděl jsem je mluvit v jazycích a všechno možné. Nikdy předtím jsem o tom neslyšel; ale oni tam byli, běhali nahoru a dolů a mluvili v jazycích. Myslel jsem si: „Ó, jak nádherné!“ Byly tam ty staré U. P. C. a P. A. W. a všechny ostatní¹. Tehdy ještě byla mezi bílými a barevnými segregace; oni museli pořádat svá shromáždění nahoře na severu. A to bylo v Mishawaka v Indianě.

¹⁶² Ó aj! Měl jsem pouze dolar a sedmdesát pět centů, což stačilo na to, abych se mohl s bídou dostat domů. Dal jsem z toho pět centů za nějaké suché housky nebo rohlíky (dva nebo tři dny staré), zašel jsem k hydrantu a nabral si trochu vody a pak jsem odjel do lánů kukuřice, vytáhl sedadla ze svého starého Fordu a položil je na zem; tímto způsobem jsem si té noci žehlil své kalhoty „kopřiváky“, které jsem měl na sobě a staré triko. A příštího rána jsem tam znovu vyrazil. Nechtěl jsem s nimi stolovat. Byl jsem sice pozván, ale nechtěl jsem s nimi stolovat, poněvadž jsem neměl nic, čím bych jim mohl finančně přispět.

¹⁶³ A tak jsem tam šel a zjistil, že onoho dne se chystají tancovat; a že se chystají poskakovat a zpívat v Duchu. A pomyslel jsem si: „Ó, aj, to zní hezky! Ach!“ Jeden muž se postavil a mluvil v jazycích a jiný tomu dával výklad. A, bratře, to sedělo. Oni volali lidi tam v publiku. Myslel jsem si: „Ó, bratře, to je nádherné!“

„Řekni paní Jonesové nebo té-a-té, pojd' hned teď, volá ji Pán.“ A zde ona přichází. Je to tak.

¹⁶⁴ A pak ten jeden mluvil v jazycích a ten druhý to vykládal. Pomyslel jsem si: „Ó! Aj, aj, jistě brzy začne Milénium. To je ono.“ A tak... „Kdybych si jen mohl podat ruku s těmito zbožnými muži,“ pomyslel jsem si. A když jsem byl tam venku a procházel se, šel jsem za jedním z nich. Oni mě neznali; byl jsem tam takovým zcela neznámým člověkem. A když měli krátkou přestávku, procházel jsem se tam okolo modlitebny a potkal jsem se s jedním z těch mužů, podal

---

¹ Zkratky letničních církví

jsem mu ruku a řekl: „Jak se máš, bratře?“

165 Víte, Bůh mi dal takový malý dar, abych mohl zjistit věci, pokud On si přeje, abych je poznal, rozumíte. Myslel jsem si: „Kdybych si s ním mohl jen tak popovídat a dovolit mu něco říci, zjistil bych, zda je to skutečně pravda nebo ne.“ A tak jsem poznal, že to vypadá, jako kdyby byl vedoucím tohoto *podniku*, a potřásl jsem si s ním rukou. „Dobrý den, bratře.“ Odpověděl: „Dobrý den.“ A chvíli jsem si s ním povídal; on byl opravdovým křesťanem; opravdu byl, a já si pomyslel: „Sláva Bohu.“

166 Za chvíli, jen co jsem zašel za roh, jsem narazil na toho druhého muže a řekl jsem: „Dobrý den, bratře.“ A dal jsem se s ním do řeči. A pokud jsem si někdy povídal s pokrytcem, tak on byl jedním z nich. Byl černovlasý muž a měl dítě s blondýnkou... dvě děti s nějakou blondýnou. Viděl jsem to ve vidění zrovna před sebou.

167 Nuže, pomyslel jsem si: „Teď jsem opravdu zmaten. No, jak může být tentýž Duch jednou na zbožném muži a podruhé na ďáblovi, pokrytci?“ Pomyslel jsem si: „Bože, raději to všechno nechám tak, nerozumím tomu.“ V té době mi bylo asi tak devatenáct, dvacet let a pomyslel jsem si: „Raději toho nechám. Tak tedy nevím. Jak může, pro všechno na světě, něco takového existovat? Nemůžu o tom nic říci, nemůžu proti tomu nic namítnout, ale vím, že tento muž je na tom špatně.“ A tentýž Duch, pozoroval jsem to, tam sestupoval a přinášel tentýž výsledek. Pomyslel jsem si: „Takhle se to má s těmito věcmi.“

Řekl jsem tomuto muži... On řekl: „Přijal jsi už někdy Ducha svatého?“

Odpověděl jsem: „Nemyslím si, že bych měl někdy to, co máte vy.“

Řekl: „Sláva Bohu! Hovořil jsi někdy v jazycích?“

Odpověděl jsem: „Ne, pane.“

Řekl: „Pak to nemáš.“

Řekl jsem: „Nuže, domnívám se, že ne.“ Vidíte? Řekl jsem: „To je něco nového. Nikdy jsem to neviděl ani jsem o tom neslyšel.“

A on řekl: „Nuže, jdi tam a přijmi to. On je zcela jistě i pro tebe.“

Řekl jsem: „Děkuji, pane.“ A myslel jsem si: „Bratře, já nechci to, co máš ty!“ Pak jsem o tom trošku uvažoval, chvíli jsem se procházel venku, chodil jsem kolem dokola a pak jsem onoho večera odešel do lesa a pomyslel si: „Bože, buď mi milostiv, jdu domů.“ A odjel jsem

domů. Neměl jsem nic, co bych řekl pro ani proti.

168 Jednou jsem byl tady nahoře v Greenově mlýně (v mé malé nenápadné jeskyni, kam stále, jak víte, chodím). Byl jsem tam ale kvůli něčemu jinému. Tři nebo čtyři dny jsem se tam postil a modlil se. V jeskyni to páchlo zatuchlinou a já jsem vyšel k poledni ven, bylo pěkně a sluníčko prosvítalo listovím. Ležel tam kmen starého vyvráceného stromu (kousek níž, směrem k potoku) a já jsem se tam posadil a protíral si oči (byl jsem nějaký čas tam v té temné jeskyni). A položil jsem takto Bibli a pomyslel si: „Nuže, myslím, že bych si měl něco přečíst z Bible.“ A opřel jsem se zády o větev a uvolnil se, opíraje se zády; byl jsem celý zaprášený.

Židům 6:4, 6, 8

169 A začal jsem číst, a když jsem vzal Bibli, bylo to Židům 6. kapitola: „Protože je nemožné, aby ti, kdo byli jednou osvíceni; stali se účastníky Ducha svatého, kdyby odpadli, byli znovu obnoveni k pokání. Vždyť země, která pije déšť... bere podíl na požehnání od Boha... ale ta, která vydává trní a bodláčí, je blízká prokletí... aby byla spálena.“

170 Pomyslel jsem si: „Nuže, co to je?“ Zastavil jsem se! A uvažoval jsem: „Co by to asi mohlo být? Ó“, řekl jsem si: „Připadá mi, že to něco je...“ a odešel jsem. Byl jsem tam na modlitbě ohledně něčeho jiného. A znovu jsem odložil svou Bibli. Řekl jsem si: „Nuže, asi ji otevřu a něco si přečtu,“ takto, a zafoukal vítr a otevřel ji znovu tam kde předtím. Měl jsem ji otevřenou ve Starém zákoně, zafoukal vítr a otevřel ji znovu v epištole Židům v 6. kapitole. Znovu jsem se podíval a bylo to tam znovu. A tak jsem se podíval; zvedl jsem ji a znovu přečetl tutéž věc. „Dobrá,“ pomyslel jsem si: „Ó, stáváš se pověřčivým, Bille.“

171 A tak jsem si pomyslel: „Nuže, budu číst tady,“ a nemohl jsem... začal jsem číst, ale to mě nezaujalo. Pomyslel jsem si: „Dobrá, raději zvednu ruce a budu chválit Pána.“ Položil jsem takto Bibli; zvedl jsem ruce, abych chválil Pána. A když jsem zvedl ruce, zafoukal vítr, „fíííí“, zafoukal znovu; a když zafoukal, podíval jsem se tam: Židům 6. kapitola. Přečetl jsem to znovu. Pomyslel jsem si: „Co to má znamenat? Nerozumím tomu.“ Zapomněl jsem už tam na ty letniční způsoby. Pak jsem si pomyslel: „Co to má znamenat?“

4. Mojžíšova 14:29, 30; 4. Mojžíšova 26:65; 4. Mojžíšova 32:11, 12

172 A seděl jsem tam a přemýšlel: „Vězí v tom opravdu něco, Pane?“ Pomyslel jsem si: „Nuže, věřím ve vyvolení, ano. Ti, kdo byli jednou osvíceni; stali se účastníky Ducha svatého (vidíte?) a okusili dobré Boží

slovo...“ Řekl jsem: „To jsou okrajově věřící, kteří přijdou až téměř k podstatě oné věci, a pak odejdou zpět právě tak jako ti ve dnech Jozua.“ (Jozue a Kálef přešli na druhou stranu, ale ten *zbytek* zůstal stát na hraniční čáře, vidíte, okusili a viděli dobré skutky Boží a pak to odmítli).

¹⁷³ Lidé sedí celou dobu ve sboru a říkají: „Já tomu věřím, bratře Branhame,“ ale nikdy se k tomu nepřiblíží. Vidíte, pro ně je nemožné, aby přešli na druhou stranu. A tak potom sem přijdou a vy kážete těm ženám s krátkými vlasy; po roce mají tytéž krátké vlasy. Kážete jim a dělají přesně totéž, vidíte. Nikdy nevidí — okrajově věřící. Vy říkáte: „Ó, ano, já věřím, že je to pravda.“

Řekl jsem: „Jistě, já tomu věřím.“ Ale tohle... když to přišlo do tohoto místa... „Ale taková, která rodí trní a bodláčí, je blížká prokletí a její konec je spálení.“ Pomyslel jsem si: „Co to znamená. Nemohu to pochopit.“

¹⁷⁴ A seděl jsem tam chvíli a uvažoval: „Bože, pokud je to něco, co mi chceš dát poznat, jsem tady v očekávání na tvé vidění, Pane, dej mi poznat, co bych si měl počít tam s tou službou, Otče, a přál bych si, abys mi to řekl.“ A podíval jsem se napříč údolím, jež se táhne směrem k New Marketu, (nacházel jsem se kus nad Charlestonem) ... a tam tím směrem, napříč této pahorkatiny, pohleděl jsem a uviděl, jako kdyby se nad tím údolím vznášela duha. A skrze tuto duhu jsem viděl, že se tam něco otáčí a podíval jsem se a byla to zeměkoule. A tam šel muž oblečený v bílém.

¹⁷⁵ Nuže, hodně z vás je tu dost mladých na to, abyste věděli, oč jde. Vzpomínáte si, jak se kdysi ručně selo *obilí*? Zavěsili jste si na bok takový veliký vak *se semenem* a nabírali jste to rukou a rozhazovali? Pane Woode, ty si na to budeš pamatovat — když se takto selo. Takhle to brali do ruky a rozhazovali to. Nechali, ať je vítr sfouká do ornice.

¹⁷⁶ A viděl jsem muže oblečeného v bílém, jak takhle prochází napříč a rozsévá semena. A sledoval jsem jej až k samotnému obzoru zeměkoule. A pomyslel jsem si: „Jsem zvědav, co by to mohlo znamenat?“ A pak jsem se podíval; a jen co se on otočil zády, a hle, tady přichází uhlazený chlapík, prochází kolem a takto se rozhlíží. Měl plný vak a rozséval za ním koukol. Obešel kolem zeměkoule; stále se rozhlížel a pokradmu rozhazoval semena, takto, a obešel kolem zeměkoule.

¹⁷⁷ A pak jsem viděl, jak to vyklíčilo. A vyrostla pšenice a vyrostl

i koutol, trní, ostny, bodláčí. A to oboje rostlo pospolu. A pak nastalo veliké sucho a viděl jsem tu drobnou pšenici, jak měla svěšenou svoji hlavičku: „Hh-hh-hh-hh-hh,“ na smrt vyprahlá po vodě. A viděl jsem ten malý koutol, jak měl svěšenou svoji hlavu: „Hh-hh-hh-hh-hh,“ téměř umíral žízni. A každý se začal modlit o vodu a najednou přišel, jako odpověď na modlitbu, vydatný déšť. A ten déšť přešel po celé zemi a jen co voda spadla na zem, ta malá pšenice poskočila a zavolala: „Sláva! Sláva! Sláva! Sláva!“ A koutol poskočil a začal křičet: „Sláva! Sláva! Sláva! Sláva!“

Dobrá, pomyslel jsem si: „Nuže, co to je?“ A hned potom... „To je dobře, že ta pšenice křičí, to dokážu pochopit, ale co tím míní ten koutol?“ Pak On řekl: „Čti Židům 6.“

¹⁷⁸ Déšť padá na spravedlivé i na nespravedlivé. A v tom to právě je; proto jsme do této doby neměli nevěstu připravenou pro Krista. Zaseli jsme denominační semena namísto Slova. Co to způsobilo? — Přineslo to více denominačních dětí. Je to tak. Ale mezi tím je nějaká pšenice, která tam spadla. Je to tak.

¹⁷⁹ Ale pohledte, tentýž Duch způsobuje, že skutečný, opravdový, ryzí věřící mluví v jazycích, ten opravdový Duch, který činí opravdového věřícího křesťanem (vidíte, jelikož je to zavlažování Slova, semena), tentýž Duch činí na tom jiném semenu nějakou napodobeninu na způsob Evina křížence; On způsobuje, že ten kříženec je stejně tak šťasten, stejně tak křičí, cítí se stejně tak pln radosti jako ti ostatní. Ale po pravdě řečeno — to semeno je od počátku špatné!

1. Korintským 13:1, 3

¹⁸⁰ A tak všechny naše tělesné projevy neznamenají nic! „Kdybych mluvil jazyky lidí i andělů, ale neměl bych lásku, nic mi to neprospěje. I kdybych hory přenašel, ale neměl bych lásku, nic mi to neprospěje. A kdybych všechn svůj majetek vynaložil na krmení chudých, ale neměl bych lásku, nic mi to neprospěje. Kdybych mluvil jazyky lidí i andělů, bylo by to jen dunícím zvonem, řinčícím činelem.“ Vidíte, to není nic. Poslouchejte církvi: letniční, to není nic! Proč? Je to zkrřížené semeno. Ono nemůže přijít do stavu Slova.

¹⁸¹ Nuže, zde to máte. Tělo, jež znovu zrodí Kristovo tělo, musí pocházet z panenského lůna. To Slovo, jistě! Proto... poslouchejte teď. Proto ona zplodila „o milion víc v roce 44“. (To bylo heslo baptistů.) Proto letniční denominace nemohly přinést duchovní narození, aby zplodily tyto manifestace a Krista, protože to byl pouze déšť setby; ona zrodila denominační církve a je sjednocena s tím velikým evangelickým

hnutím a odešla cestou Chóre. Je ztracená spolu s denominacemi, to je ten důvod.

¹⁸² Tak tedy, vraťme se do Starého zákona a vezměme nějaké předobrazy, a pak ještě na několik minut něco začnu a pak vás už nechám jít. Vraťme se do Starého zákona pro několik předobrazů, abychom tyto věci dokázali. Nuže, strávil jsem tady u toho několik hodin, abych to vyložil. Tak tedy, změním teď téma, změním program. Nu, nejdříve mám něco, jen co se dostanu... mám tady několik stránek a pak musím... ó, aj! Aj! Aj! Tohle nemohu vynechat! Musím si opravdu pospíšit. Budu to teď číst tak rychle, jak jen to půjde, jelikož jsem si vědom, že mi už teď nezbývá moc času. Jste unavení? Ne! Dobře, pak jsem to já. Kupředu, v pořádku.

¹⁸³ Tak tedy, proto máme všechny tyto věci, které máme. Nuže, všechny tyto věci, které jsem řekl, pokud nejsou v souladu s Biblií nebo nezapadají přesně do Božího slova — jsou špatné. Jsou falešné. A celý tento obraz... nuže, proberu rychle některé z nich (nebudu to vysvětlovat, jen to rychle proberu, abychom se k tomu vůbec dostali; slibuji vám, udělám to tak rychle, jak jen to půjde).

¹⁸⁴ Mám tady místo, při kterém jsem vešel do Ducha. Postavil jsem církve na nohy, abych to ukázal a dokázal to zde ve Slově, přesně to, co se odehrávalo; a pak, když jsem to udělal, přemýšlel jsem: „Pane, tady stojí tito lidé — oni tam budou stát; co jim budu moci říci? Nemůžu předpovídat budoucnost. Nemůžu jim poroučet. Co mám dělat? Mám je nechat stát na větvi?“ A zvedl jsem ruce a řekl: „Bože, myslím, že to dělám podle tvé vůle. Nikdy jsem to neudělal, nikdy předtím jsem to neudělal,“ protože to semeno nebylo ještě zaseto. Rekl jsem: „Teď mám... věřím, že teď pro mne nastal čas, abych to řekl; ale co bych teď měl říci?“

¹⁸⁵ A právě tak zřetelně, jak slyšíte můj hlas, jsem zaslechl hlas: „Vezmi si pero.“ Přečtu vám to za chvíli. A když jsem s tím byl hotov, tam to bylo, ta správná odpověď. Vůbec jsem nevěděl, co píši. Začal jsem jen psát; a když jsem s tím byl hotov, odložil jsem pero, podíval jsem se a pomyslel si: „Ó, smiluj se Bože, vždyť to je právě tady. To je to, na co očekávám.“ Nyní tam jsou některé věci, které jsem musel pominout. Dostaneme se k tomu, bude-li vůle Páně, za chvíli.

¹⁸⁶ Celý Starý zákon byl předobrazem, směřujícím ke Kristu a jeho Církvi. Věřte, že Adam a Eva poukazovali ke Kristu a jeho Církvi? Věřte, že Jahve a jeho žena poukazovali ke Kristu a jeho Církvi? Nuže, jestliže jsou předobrazy a toto je ten skutečný obraz, on musí být

takový jako ten předobraz, protože ten předobraz je vzat z... ten skutečný obraz je vzat z toho předobrazu. Kristus je Hlava, ten pravý Kámen boží. Věříte tomu? To pravé Slovo. Nevěsta je to tělo.

Chcete to doložit nějakým místem Písma? Abyste si to prohlédli (měl jsem v úmyslu to přečíst, ale nebudu to teď číst) 1. Petrova 2:1-6; Efezským 5:22; (vidíte?) 1. Petrova 2:1-6; Efezským 5:23. Přečtěte si tu kapitolu, obě.

187 Starý zákon: Kristus, podívejte se sem. Vezměme si například tohle. (Možná, pokud mi moje žena nevzala ten dolar. Tady je. Platila před chvílí nějaké chlebičky. Promiňte, přátelé, neměl bych to říkat, ale já mám dobrou ženu.) Tak tedy, na zadní straně tohoto dolaru... (myslím si, že kdyby ne ona, neměl bych ani ten dolar; máme to z Boží milosti a s Jeho pomocí.) Nuže, na jeho zadní straně, vypadá to, pokud jsou to naše peníze, ta americká pečeť na levé straně dolaru má být tou velkou pečetí v této zemi. Souhlasí to? Dobrá, proč je tato pyramida nazvána velkou pečetí? Dokonce i vaše peníze to musí dosvědčit. Ano, pokaždé když zasíláte nějakou pohlednici nebo poštu, to vydává svědectví: léta Páně, tisíc devět set šedesát dva. Všechno vydává svědectví o Kristu.

188 Všimli jste si té veliké pečetě, že to je pyramida? Věděli jste někdo z vás, že na pyramidu nebyl nikdy vložen vrcholový kámen? Kolik z vás to ví? Opravdu. Byl jsem v Egyptě, v Káhiře; procestoval jsem to. Nikdy tam nebyl vrcholový kámen. Proč? — On byl odmítnut, ten úhelný kámen. Byl to úhelný kámen, který držel tuto budovu; je to závěrný kámen. Kolik z vás ví, že to je závěrný kámen? Když je postavena klenba, pak to ten závěrný kámen drží pohromadě. Ten úhelný kámen, který drží tu budovu, je to tak? A tím úhelným kamenem na pyramidě byl vrcholový kámen... byl to ten závěrný kámen, jež drží vše pohromadě. Tak tedy, tento závěrný kámen byl odmítnut.

Všimli jste si tam toho (?), to stojí nahoře nad tou pyramidou. Nuže, co to znázorňovalo, když to Enoch stavěl?

189 Hle, co se stalo; právě tak jako s příchodem církve evangelia. Vidíte, teď dole v té široké části pyramidy to znázorňovalo ty rané dny reformace — stačilo, že ses nazval křesťanem a popřel Katolickou církev, a to znamenalo jistou smrt. Pak dál přichází... oni kázali ospravedlnění z víry.

190 Pak dále... dávejte pozor, jak se znovu vracejí ty tři věci. Dále

přichází John Wesley, který kázal posvěcení. Církev se stále více stává menšinou. Vidíte, takto se to zužuje.

191 A pak po dnech posvěcení Johna Wesleye přichází Letniční církev a Bůh z toho vybírá zbytek; každého, kdo přijímá Slovo, rozumíte. Nuže, když to sestoupilo k letničním, tam se to zužuje ještě více, protože tam bylo znovunavrácení darů. Je to přiváděno směrem nahoru... co to je? Tady dole, to má daleko k tomu, aby to vypadalo jako Hlava. A zde se to již více podobá Hlavě. Tady ještě víc, ale to musí přesně sedět s tím zbytkem. To musí být vybroušeno. Můžete vzít žiletku a nedokážete ji vsunout v té pyramidě mezi dva kameny, kde byla malta; ony tak důkladně k sobě pasují. Říká se, že Šalomounův chrám byl na tom stejně. Vidíte?

192 Bůh vybírá vyvolené z Letniční církve (z toho křížence), vytahuje je ven, a přivádí to Slovo k zakončení, a to musí sedět tak přesně, až samotné Slovo splyne s tímto Slovem. A v tom přichází Vrcholový kámen volající: „Milost, milost, předivná milost“ — Vrcholový kámen. Tady jste vy, takhle, na tom. Vidíte, jak široké je to tady dole? A to se zmenšuje a zmenšuje a zmenšuje (ta služba) a za chvíli sem přichází... tady je Luther; ospravedlnění, ospravedlněný. Tady přichází Wesley; posvěcená skupina. Tady přicházejí letniční; přinavrácení darů.

193 Nuže, Bůh vybírá tady odsud, vybrušuje skupinu, aby docílil službu přesně takovou jako to Slovo tady, protože to musí sedět se Slovem. To je nevěsta; bere ji nahoru.

194 Tak tedy, Kristus se zjevil, aby ničil ďáblové skutky. Věříte tomu? Nuže, nedokážu to všechno vysvětlit; budu teď tím jen rychle procházet; dotknu se už jen těch nejdůležitějších míst, abyste tu nemuseli být příliš dlouho. Kristus se zjevil, aby ničil ďáblové skutky. Je to pravda? Věříte tomu všichni? Proto... čím On byl? — Božím slovem, které ničí skutky toho křížence, ďábla. Je to tak? On byl učiněn, aby to vykonal; za tím účelem se narodil, aby zničil ďáblové skutky.

195 Nuže, jeho tělo má činit totéž, protože ta Hlava a tělo jsou spolu. Je to tak? Jestliže Kristus, jakožto Hlava, byl Slovem, jeho tělo musí být stejné jako jeho Hlava. Je to tak? A Církev Slova, zrozená ze Slova. Panenské narození ze Slova, ne denominační. Panenské narození ze Slova.

196 Tělo je řízeno Hlavou. Souhlasí to? Moje tělo se nemůže pohnout, pokud mu moje hlava neřekne, ať se pohne. No, a co když

moje hlava je maso a moje tělo beton? — To se nemůže hýbat. Hlava může říci: „Pohni se, hýbej se, hýbej se, hýbej se, hýbej se,“ ale tam není nic, do čeho by mohl být ten povel vyslán. Je to tak? Dobrá, a když moje Hlava je Kristus a moje tělo je denominace, jak to bude fungovat? Jak může čistota spolupracovat se smilstvem?

Efezským 5:23

197 Ach, říkám vám, bratři, miluji to. Rád bych teď na chvíli o něčem z toho kázal. Hlava řídí toto tělo; a Hlavou je Slovo. Souhlasí to? Hlavou je Slovo.

198 Srovnejte teď tu moderní církev. Proč v ní nemáme zázraky? Proč v ní nemáme Slovo? Nelze do ní to Slovo dostat; denominace to zastavila. Jistě.

199 Řekněme, že sem přichází dobrý posvěcený Boží muž, káže Slovo Boží z Bible tak přesně, jak je to jen možné; a denominace: „Och, ne! Opravdu ne! Ven s ním!“ Vidíte? Tělo je nehybné; jen supí prázdnotou.

Jan 14:12

200 Nuže, tělo koná skutky, koná skutky a dělá skutky, jež mu Hlava přikazuje. Povězte mi, kdy On někde řekl: „Zorganizujte se.“ Povězte mi, kde Hlava řekla: „Pro ženy je v pořádku, když si stříhají vlasy!“ Je tam o tom nějaká zmínka? Není. Povězte mi, kdy kde Hlava řekla: „Skutky, které dělám já, vy je však dělat nebudete!“ Jen mi to povězte! Ale Hlava řekla následující věc, (pokud si chcete toto Písmo poznamenat, řeknu vám ho: Jan 14:12): „Skutky, které dělám já, i vy dělat budete.“ To je Jeho tělo, vidíte.

201 Vidíte teď, proč jsem byl tak horlivý ohledně tohoto druhu semene, které jsem sel pro toto tělo? Brzy přijde déšť; mám na mysli ten skutečný déšť. A musí zde být semeno, na které spadne. Doufám, že se toho dožiji a uvidím to. Rozumíte nyní? To bude to živoucí Slovo jako na počátku — mluvené Slovo Boží mající svoji moc, neboť ono je v Něm, v jeho vlastním těle, konající svým vlastním způsobem. Podívejte se na zaslíbení, které dal Bůh svému tělu.

202 A teď se k něčemu blížíme. Teď přicházíme k vrchu Sión. Podívejme se, co On řekl tomu tělu — mám na mysli tomu panensky zrozenému. Nyní vidíme ty jeho napodobeniny. Vidíme to každý den. Ale pojďme k tomu opravdovému tělu a podívejme se, co On tam řekl. Podívejme se. V pořádku, zde je to, co On zaslíbil.

Jan 3:16

203 Věříte, že Jan 3:16 je pravda? Musím to prostě přečíst. To je

vše, oč se jedná. V pořádku. Ať každý, kdo věří v Jana 3:16: „Neboť Bůh tak miloval svět, že dal svého jednorozeného Syna,“ a tak dále; ať řekne, ‚amen‘. Vyzývám vás, abyste věřili i tomu zbytku z toho! Mluvím teď o těle.

²⁰⁴ Nejdříve vezmeme Janovo evangelium 20 a začněme tam. No dobře, vezmeme Janovo evangelium dvacátou kapitolu; a sledujme. Jan dvacátá kapitola a začněme u, ó, řekněme od 19. verše. Evangelium svatého Jana 20 (doufám, že to je to, co jsem si zde poznamenal) a začněme od 19. verše. Poslouchejte teď pozorně.

²⁰⁵ Vyzývám vás, abyste tomu věřili! Ó, cítím se skvěle. Ó, kdybych jen mohl... přál bych si, abych mohl spatřit Ducha svatého, jak se nad tím takto choulí; a říká: „Nuže, to jsem Já.“ Poslouchejte: Jan 20:19-22

A když byl večer téhož dne, toho prvního dne týdne, a tam, kde se učedníci shromáždili, byly zavřené dveře kvůli strachu před Židy, přišel Ježíš, postavil se doprostřed a řekl jim: „Pokoj vám.“

A když to řekl, ukázal jim své ruce a bok. [A když jeho učedníci... podívejme se... jeho bok; a když...] ***A když učedníci uviděli Pána, zaradovali se.***

Ježíš jim tedy znovu řekl... Pokoj vám. [Ó, jste připraveni?] ***Jako mě poslal Otec*** [On je Slovem, semenem, semenem Slova] ***i já posílám vás.*** [Věříte tomu? Nezastavujte se; to není všechno.]

A když to pověděl, dechl a řekl jim: „Přijměte Ducha svatého.

Komukoliv odpustíte hříchy, těm jsou odpuštěny; komukoliv je zadržíte, těm jsou zadrženy.“

²⁰⁶ Je to pravda? Komu to říkal? — Semenu, Slovu. Proč? — Pouze oni mohli být narozeni skrze Slovo. To je ten důvod. Věříte tomu? Vezmeme teď Matouše 16. Matouš 16:19, jen na okamžik. Čtěme teď chvíli. V pořádku: Matouš 16:19

Dám ti klíče nebeského království, a cokoliv svážeš na zemi, bude už svázáno v nebi, a cokoliv rozvážeš na zemi, bude už rozvázáno v nebi.

²⁰⁷ Vyzývám vás, abyste tomu věřili. A pokud toto není Slovo, pak

Jan 3:16 také není Slovem. Proč přijímáte jedno a nepřijímáte to druhé? Celé Slovo Boží je pravda, ale to musí přijít do panenského lůna, kde neleží nic kromě toho semena. Věříte tomu? V pořádku, dávejte na to dobrý pozor.

Matouš 7:16, 20

208 Víím, že ta nevěstka si dělá na to nárok, a oni odpouštějí hříchy svou denominační mocí. Ale podívejte se na jejich děti; v každém tanečním sále, stříhají si vlasy, malují se jako klauni, muži žijí s ženami jiných mužů, flirtují, pobíhají po ulicích, chodí se společně koupat; a všechno možné. Jistě, oni odpouštějí; promíjejí hříchy svým vlastním způsobem, ale jejich ovoce ukazuje, co to je. Oni k tomu nejsou oprávnění, ne, přátelé! Co dělají? — Nosí šortky, stříhají si vlasy, malují se. Ježíš řekl: „Podle ovoce je poznáte,“ to je ten druh semena, kterým jsou. Tím oni jsou.

1. Mojžíšova 1:11, 12

209 Denominační semeno dává denominační odpuštění. Je to přesně tak. Bůh řekl: „Ať je Slovo podle svého druhu,“ a tak to je. Je to tak. Ó, bratře, Písmo je pravdivé. Věříš tomu?

210 A Duch svatý vydává svědectví o tom předurčeném daru, o kterém církev tvrdí, že ho vlastní. A jak? Zavraždováním Slova, to Slovo potvrzujete svým „amen“.

Skutky 2:38

211 Když ono říká: „Čiňte pokání a dejte se pokřtít ve jménu Ježíše Krista...“

„Amen!“ Jestli ono říká tyto další věci... „amen!“ To je to: „Na všechno amen.“ Vidíte? Zdůrazňuje Slovo. A Bůh předurčil příchod tohoto daru za účelem odpuštění hříchu, ale on byl dán do těla Slova naplněného Duchem, protože jedině Slovo může odpouštět hříchy, protože Slovo je Bůh.

Marek 2:7

212 Farizeové v tom měli pravdu. Zmínil jsem se o tom dnes ráno, že se do toho dostaneme, ale můj čas se naplnil. Ale farizeové říkali: „Tento člověk odpouští hříchy. Víme, že se rouhá. Jen Bůh může odpouštět hříchy; a tento člověk odpouští hříchy“ — nevěděli, že to bylo Slovo. Slovo odpouští hříchy, protože je Bohem. A když se ty nestaneš samým sebou... Bůh ví — věděl a předzvěděl skrze předzvědení, kdo vezme tento dar a kdo ho použije tím správným způsobem. Ti, kteří to mají, jsou potvrzeným Slovem Božím, celým Slovem Božím a Duchem. Je to jasné? Někteří se vás budou snažit přesvědčit, že to přichází skrze vzdělání, učenost a vědecké stupně;

pokud budete chodit do školy určitou dobu; jestli se stanete biskupem, jestli budete studovat, abyste se stali papežem, nebo když se stanete kardinálem nebo něčím takovým (jak by nás chtěli o tom někteří přesvědčit, že to pochází z takových zdrojů), když lidé vkládáním rukou vás učiní něčím, abyste to dělali. Ale oni jsou mimo Slovo.

Jan 8:58; Jan 15:16; Římanům 11:29

213 Římanům 11:29 říká: „Svých darů a povolání přece Bůh nelituje.“ To dává Bůh. A také Jan 15:16, pokud si to chcete poznamenat. Teď dobře poslouchajte. Jaký byl rozdíl mezi Ježíšem v jeho době a denominacemi v jeho době? Oni poukazovali zpět na Něj — rád bych se tu na chvíli zastavil. Fíííí! Oni se odvolávali na minulost, na uplynulou dobu a říkali: „My jsme Mojžíšovi učedníci. Víme, že se Bůh zjevil Mojžíšovi v hořícím keři, my to víme.“ Oni znali Mojžíšův příběh, ale nepoznali Mojžíšova Boha, protože On stál před nimi v Janovi 6 a řekl: „Dříve než byl Mojžíš... dříve než byl Abraham, Já jsem“ — hořící keř. Oni znali Mojžíšův příběh.

214 Tak je tomu i dnes. Oni znají Boha... tvrdí, že znají Kristovo Slovo, ale neznají toho Boha, jenž byl v Kristu. Namalovaný oheň. Kdo se může ohřát při namalovaném ohni — při zkušenosti v semináři? Oni znali Mojžíše, ale ne jeho Boha.

215 Ježíš by mohl říct a také řekl: „Amen!“ Naslouchej teď tomu, bratře. Fíííí! Cítím se teď jako David, který točí prakem. Doufám, přátelé, že to teď nevyzní škodolibě. Jsem v pořádku, ale prostě se cítím dobře. Právě teď jsem se začal cítit dobře.

Jan 10:37; Jan 14:10; Jan 20:21

216 Ježíš by mohl říct a vskutku řekl: „Otec, který mě poslal, je ve mně, a jak On poslal mě, tak já posílám vás“ — své učedníky. „Otec, který mě poslal, je se mnou. A nedělám-li skutky Slova, zaslíbeného mým Otcem, pak mi nevěřte, neboť to jsou ony, které svědčí o mně.“ Haleluja! Ó, církvi, kde jsi? Ježíš řekl... oni říkají: „Ó, my víme, že to Bůh činil, ale ne dnes.“ Ježíšovi řekl, že... „My víme, že Bůh byl s Mojžíšem.“

217 „Ale ten Bůh, který byl se mnou, je ve mně, protože pokud tomu nevěříte, podívejte se, co je o mně napsáno. Podívejte, že budu dělat to, co říká Písmo a pokud to nepasuje do Písma, pak mi nevěřte.“

218 Dovolte mi to říct, ale nikoliv škodolibě, ale dovolte mi to říct o poselství, které kážu: Jestliže to Bůh nepotvrzuje jako pravdu, pak to pravda není; ale pokud to Slovo potvrzuje, že vám říkám pravdu, potom věřte Slovu! Ono vydává svědectví, říkám-li vám pravdu nebo

ne. Ono je svědectvím; ono svědčí ve prospěch mé služby, kterou mi On dal. On to zaslíbil v těch posledních dnech. Zde to je! On řekl, co bude dělat. Zde to je; právě teď do toho vcházíme! A vy vidíte, zda je to pravda nebo ne.

219 Ať o tom svědčí Bůh. Jestliže skutky, ty věci, které já kážu, nesvědčí zpětně o tom, že je to pravda, pak to pravda není; ale pokud Slovo o tom mluví a je to zde, co s tím pak chcete udělat?

2. Mojžíšova 3:14

220 Ježíš řekl: „Znám vás; myslíte si, že znáte Mojžíše. Možná znáte Mojžíšův příběh, ale neznáte jeho Boha, protože Já jsem byl dříve než Mojžíš. Já jsem byl Ten, kdo promlouval k Mojžíšovi. Já jsem Ten, který jsem; já jsem Slovo.“ Oni to nemohli uvidět, protože byli ze svého otce, ďábla. Jejich denominace jim to nedovolily, aby to viděli. To ale nezastavilo Slovo, před jeho dalším postupem. Ono na některé spadlo a od toho vzešla nevěsta v té generaci.

Jan 5:36; Jan 10:38

221 V pořádku, jaký rozdíl... namalovaný oheň. Ježíš mohl říci: „Otec, který mě poslal, je se mnou a svědčí o tom skutky, které činím, protože já dělám ty věci, o kterých Písmo říkalo, že budu dělat.“ Židé znali svého historického Boha. Stejně tak je to i dnes, jistě. Oni poznali toho historického Boha, protože měli historické semeno! Proč Jej nepřijali? — Protože to semeno bylo zkříženo s denominací. Ježíš věděl, kdo ho poslal, neboť Ten, který ho poslal, byl v NĚm, a nebyla na NĚj napojená žádná organizace. Amen! „Řekněte mi, z které...? Jakou školu absolvoval?“ Oni řekli: „Odkud On vzal tuto moudrost? Odkud bere svou učenost?“ Nemohli najít školu, do které by mohl chodit, a přesto jako dvanáctiletý ohromoval zákoníky a farizee. Ó, aj, to o něčem mluvilo.

2. Královská 2:9, 13, 14; Marek 1:22

222 Proč mu něco neřekli jako dítěti? On byl Božím slovem. Nemohli proti tomu obstát. Není se co divit, že lidé žasli nad jeho učením. Četli jste to někdy? Marek 1:22; pokud si to chcete poznamenat. Lidé žasli nad jeho učením, protože učil jako Ten, kdo měl autoritu. On věděl, o čem mluví. Vidíte? Církev má mít teď dvojnásobný díl Ducha. To je pravda; stejně tak jako Eliášův plášť padl na Elizea (dvojnásobný díl), totéž přichází od Ježíše Krista.

223 Vy teď říkáte: „Ó, bratře Branhame, ty mluvíš o jeho Církví.“ To souhlasí. Ona je jeho tělem. Není snad moje žena částí mého těla? Není snad tvá žena částí tvého těla? Tělo z tvého těla, kost z tvé kosti; svatý svazek, souhlasí to? Proto se křesťan nemá oženit s nevěstkou.

Vidíte? To není správné. Nikoliv, přátelé, protože to narušuje všechny Boží principy.

Izaiáš 9:6; 1. Korintským 6:2

224 Vy říkáte: „Ó, bratře Branhame, na okamžik, ty říkáš o Kristově duchu, který je na...“ Bible říká, že to bude. Souhlasí to? Izaiáš 9:6 říká: „Narodilo se nám dítě, syn nám je dán; a nazváno bude jméno jeho: Rádce, Kníže pokoje, Bůh silný, Otec věčnosti a jeho království nebude mít konce, a vláda bude na jeho...“ Na čem? (Shromáždění odpovídá „na jeho rameni.“) To je část jeho těla. Je to jeho tělo nebo ne? Jeho ramena jsou jeho tělo. V čem se nachází ta vláda na zemi? — V jeho těle. Svátí budou soudit svět. Je to pravda?

1. Korintským 6:1, 2

225 Pavel řekl: „Jak se odvažujete soudit mezi sebou, aniž byste to předložili církvi?“ Souhlasí to? Svátí budou soudit svět. Na čem bude ta vláda? — Na ramenech, jeho těla. Vláda na jeho ramenech. To je část těla.

226 Co to znamená? — Jeho moc na zemi. Boží moc na zemi, to je jeho Slovo, jež se stalo masem v jeho těle tady na zemi; a uskutečňuje to. Mojžíš...

1. Samuelova 8:7; Lukáš 10:16; Jan 13:20

227 Poslouchejte, něco z toho vynecháme. Boží poslové byli stále zavržováni. Věříte tomu? Mojžíš byl zavržen. Je to tak? Ježíš byl zavržen. A Lukáš řekl v 10:16 (pokud si to chcete poznamenat, v pořádku) ... zavržen; 1. Samuelova 8:7, Boží poselství bylo zavrženo. Bůh měl poslat proroka, který se jmenoval Samuel. Věříte tomu? Zavržli jej i jeho poselství. Přijali svět. To je Boží zákon. To jde... Nevím, jestli to mám říct nebo ne. Toto je Boží zákon. Boží zákon, to je přijmout potvrzeného služebníka. Za chvíli to dokážeme. Chci vzít některé tady z těch míst Písma: Jan 13:20. Podívejme se jen; mám tady něco poznamenáno. Já jen... něco mi přišlo hned potom na mysl... Ó, ano, tady to máte.

Amen, amen, říkám vám: „Kdo přijímá toho, koho já pošlu, přijímá mne a kdo přijímá mne, přijímá Toho, který mě poslal!“

228 Potvrzený služebník. Ó, bratře, přímo tady leží okolo tisíce kázání. Vidíte? Je to tak. Ó, to je zákon Boží přijmout to!

229 Přišel tam Samuel a řekl: „Chci se vás něco zeptat. Pověděl jsem vám někdy něco ve jménu Páně, co by se nestalo?“

„Ne“.

„Vzal jsem někdy nějaké dary, abych postavil veliké budovy a dělal mnoho velkých věcí a oslavil sebe sama?“

„Nic takového!“

„Dokázal Bůh odpovědět na Slovo, které jsem řekl?“

„Ano!“

„Tak proč mě pak neposloucháte?“

Jan 8:41, 46

230 Ježíš pověděl farizeům... „My víme, že ses narodil ze smilstva.“ On řekl: „Kdo z vás mě může usvědčit z hříchu? Dovolte, abych vám ukázal Boží slovo a uvidíme, jestli mu budete věřit. Uvidíme, jestli to Bůh ve vás potvrzuje. A dovolte mi hovořit o sobě. Jestliže já mluvím sám ze sebe, pak jsem lhář; ale když promlouvám z Boha a Bůh prostřednictvím mne promlouvá skrze své Slovo, pak je to pravda. Tak kdo potom věří Slovu Božimu, já nebo vy?“ Aha! Tam to měli!

Jan 13:20

231 Ježíš řekl: „Ten, kdo přijímá ty, které jsem poslal, přijímá mne.“ Tedy — ty, které On posílá. „A ti, kteří mne přijímají, přijímají Toho, který mne poslal.“ Kéž bychom měli dost času, abychom se u toho mohli pozdržet.

232 Vy můžete pouze tak sloužit Bohu, jak se stavíte k služebníkům, které Bůh posílá a věřit jim. Vy na zemi můžete sloužit Bohu pouze tak (vidíte?), jak vám Boží služebníci, kteří jsou posláni na zem skrze Božskou inspiraci, vykládají Slovo.

1. Korintským 4:16; 1. Korintským 11:1; Filipenským 3:17; Lukáš 10:16

233 Věříte tomu? Chcete si na toto téma poznamenat některá místa z Písma? 1. Korintským 14:16. Pavel řekl: „Následujte mne tak, jako já následuji Krista.“ Také 11:1; Lukáš 10:16. Sledujete, co On řekl, co tam Ježíš řekl. Lukáš 10:16. Věřím, že jsme tady blízko toho. Podívejme se na jedno z nich, co nám ono říká. Lukáš 10:16, zatímco si oni zapisují ta ostatní místa. Nuže, to je 1. Korintským 14:16 a také 11:1 a Lukáš 10:16. No, přečtěme si to. Otevřu Lukáše 10:16 a jen to přečtu, zatímco se všichni díváte na ta další místa, jen na okamžik. No dobře, tady to máme.

Kdo slyší vás, slyší mne... a kdo vás odmítá, odmítá mne. Kdo pak odmítá mne... odmítá Toho, který mě poslal.

234 To dokazuje, že Bůh mluví své poselství skrze své služebníky. Vždy to tak dělal. Je to tak.

235 Nuže, moc věřící Církve: Kristus má veškerou moc na nebi i na zemi. Věříte tomu? Co potom, když On je ve vás? Má Kristus veškerou moc? Matouš 28:18. V pořádku.

236 On je tím semenem Slova ve svém těle, a On v nás se stává semenem Slova. Co...? „Všechno, čím byl Bůh, přelil do Krista, a všechno, čím byl Kristus, bylo přelito do Církve.“ To je ta moc.

1. Mojžíšova 1:11, 12

237 Teď sledujte! Zapamatujte si Boží zákon reprodukce. Tedy, pamatujte — podle svého druhu. Je to tak? Semeno Kristovo, Slovo, musí přijít skrze jeho tělo. (Ach, začínáte být unaveni? No dobře, teď už jen chvíli. Vydržme potichu a modleme se.) Chci, abyste tomu opravdu dobře porozuměli. Chci to rozemlít. Semeno Kristovo musí, musí přijít skrze jeho tělo — ne skrze denominaci, ale skrze znovuzrozené semeno Slova — musí přijít skrze ně.

Židům 13:8

238 Pamatujte si teď; co to je? Kristovo semeno — jak přichází moje semeno? — Skrze tělo. Jak přijde semeno jabloně? — Skrze tělo. Semeno přichází skrze tělo a Církvev je tělo Kristovo. Je to tak? Ta biblická Církev. Toto zrození vydává na svět jeho samého v těle (to je znovuzrození). Jeho Církvev je jeho Slovem tak, aby lidé mohli vidět potvrzení slova Židům 13:8: „Ježíš Kristus je tentýž včera, dnes i na věky.“ Věříte tomu? Toto teď nejsou denominační kříženci. Toto jsou ti, kteří čekají na oběžné dráze, na odpočítávání (víte, co mám na mysli), připravující se použít raketu. Sláva! Toto nejsou denominační kříženci, nezůstávají tam, nikoliv. Opravdu ne. To je semeno.

1. Korintským 2:1,4

239 Pavel se obával, že lidé budou zvažovat nějaká velká slova, která by on mohl říci (něco z jeho vzdělání). 1. Korintským 2:1-8, pokud si to chcete poznamenat. 1. Korintským 2:1-8, Pavel řekl: „Nepřišel jsem k vám ve zvěstování nějakých vznešených slov (nějaké intelektuální řeči, víte), aby vaše víra nespočívala na nějakých seminárních věcech, ale přišel jsem k vám v jednoduchosti, v moci a dokázání Ducha svatého, aby vaše víra mohla spočinout ve Slově Božím.“ Ano, přátelé.

Izaiáš 54:1

240 I když ty denominační církve co do počtu převýší nevěstu v poměru tisíc k jedné... věříte tomu? Věříte tomu, že to učí Bible? Izaiáš 54:1. On to zaslíbil. Proto... chcete, abych to přečetl? No dobře,

přečtěme si to. Pokud chcete vědět, kde to je, kde On to zaslíbil, že oni jsou početnější, pojďme do Izaiáše 54:1.

***Prozpěvuj neplodná, kteráž nerodíš, zvučně
prozpěvuj a prokřikni, kteráž ku porodu nepracuješ,
nebo více bude synů opuštěné, nežli synů té, kteráž
má muže, praví Pán.***

241 Souhlasí to? Více bude mít dětí nevěstka než vdaná žena. Skutečně jsou mnohonásobně početnější. I když jich bude početně více, přesto nemají pravého otce!

2. Timoteovi 3:5; Juda 12

242 Nuže, ty denominační druhy jsou ukázány v Judovi 8-13. To je ta zesvětštlá církev. „Mračna bez vody, vypěňující své vlastní hanebnosti.“ Letniční církev názorně ukazuje tu denominační skupinu v 2. Timoteovi 3:1-8. „Mají formu pobožnosti“ — jejich semeno zrodilo podle svého druhu.

Galatským 1:8

243 Všimněte si, ten eunuch... ó, tady se teď dostaneme do něčeho hlubokého. Dávejte teď pozor, církev semene, tato pravá Církev s opravdovým ryzím semenem. Všimněte si, ten eunuch byl se všemi těmi doktory teologie. Zapamatujte si tedy, Bůh nikdy nepověřil své kázání a své evangelium nějakému andělovi. Kolik z vás to ví? Kolik z vás ví, že v Galatským 1:8 se říká: „I kdyby přišel anděl z nebe a kázal něco jiného než to, co kázali oni, ať je proklet?“ Pak ten anděl je na omylu, jestliže se odlišuje od Slova. Bůh se rozhodl pro něco nižšího, než jsou andělé a poručil to lidem, kteří byli syny. Věříte tomu? Nuže, dávejte pozor! Inu, On to nikdy neporučil andělům. Všimněte si, neudělal to.

244 Nuže, Filip² byl na Letnice v Jeruzalémě, aby se modlil. Kolik z vás na to řekne „amen“? Ten eunuch byl se všemi těmi doktory teologie a doktory Písma a se všemi možnými. Ale proč nic neobdržel? On se vracel domů, studujíc proroka Izaiáše.

Skutky 6:5, 6

245 Ačkoliv anděl k němu nasměroval Filipa, ale ten zárodek života musel přijít skrze to tělo — skrze Filipa. Ó, bratře, teď jsme na té linii. Odkud přišel ten zárodek? Skrze toho anděla? Anděl mu ukázal, kam má jít. Anděl je posel; a zde je syn. Filip měl zárodek, poselství, Slovo. Takto se může narodit dítě. Filip na něj vložil ruce. Filip ho pokřtil ve

² Vlastně: eunuch

jménu Ježíše Krista. Přišel tam Duch Boží. Ano, jistě.

246 Nuže, ten zárodek musel přijít skrze tělo. Jaké tělo? — Kristovo tělo. Tak je to správně. A Filip byl údem toho těla.

Skutky 10:3, 22, 28, 30

247 Poslouchejte teď, totéž se odehrálo ve Skutcích 10:48. Petr byl na střeše domu. Anděl ho nasměroval do Kornéliova domu, ale odkud přišlo Slovo? — Z těla. Cítím se opravdu skvěle; cítím se, jako kdybych uháněl vpřed. Anděl přišel a řekl: „Neboj se, neměj nic za nečisté, jen jdi; nehlobej nad tím.“ A zatímco Petr mluvil tato slova (ne anděl, ne kardinál), zatímco Petr mluvil tato slova. A co? On byl tím tělem. On měl Slovo. To Slovo se uchytilo. Ó, bratře! Fíííí! Ó, aj! Fíííí! Anděl ho nasměroval, ale ten život přišel skrze tělo Kristovo.

Skutky 9:6, 17

248 Pavel na své cestě do Damašku byl nasměrován viděním, ale Ananiáš (tam byl ten zárodek) měl Slovo. Amen! Ten prorok Ananiáš měl vidění a ono říkalo: „Jdi tam a vlož na něj ruce.“

Skutky 9:17

249 Řekl: „Bratře Sauli, Pán se ti ukázal na cestě, když jsi sem šel.“ Odkud on to věděl? On měl Slovo. Slovo Páně přichází k prorokovi. Prorokoval, šel tam a řekl: „On mě sem poslal, abych na tebe mohl vložít ruce, a ty budeš uzdraven a přijmeš Ducha svatého — přijmi svůj zrak!“ A šupiny spadly z jeho očí; a on vstal a dal se pokřtít v Ježíšově jménu a dal se do studia. Anděl ho nasměroval. To je pravda. Ale Pavel měl ten zárodek semene.

250 Je zapotřebí Ducha Božího, toho semene, aby byl udělen věčný život.

251 Jsou ještě stále dvě hodiny? Víím o tom. Chci pak něco přečíst. Dovolte, abych to přečetl; zabere to asi tak okolo deseti minut, dovolíte? Mám nutkání... mohl bych u toho ještě zůstat, ale raději se zde pohnu kousek dál, jsme vázáni časem. Je půl páté a pět minut. Nevím, kdy se dostaneme do Georgie! Přál bych si, abych se mohl zastavit a trochu to komentovat, ale budu to jen pozvolna číst.

252 A tak poslouchejte pozorně. Tady je to, kvůli čemu jsem vzal pero, část z toho. Vidíte, přátelé, proč jsem zaujímal takový postoj? Vidíte, proč o to usiluji — dostat se ven z těch denominací a vyhledat tu pravou Boží církev? Vidíte, proč to má vyjít ze Slova? To nemůže přijít skrze lidskou moudrost; to má přijít skrze Slovo Boží. Proto věřím Slovu přesně tak, jak je napsáno. Nechci nic dodávat ani nic ubírat; pouze to kázat tímto způsobem; a ubírat se kupředu.

253 Nuže, bratři (všichni, kteří posloucháte tuto pásku), pokud se mnou nesouhlasíte, budu se za vás modlit; jestliže se mýlím, modlete se za mě. Budu teď jen číst něco... chci, abyste opravdu pozorně poslouchali. To je to, kde Duch řekl: „Vezmi pero.“ Musím z toho něco vynechat, ale něco z toho vám musím oznámit.

1. Mojžíšova 1:11

254 V pořádku. Nuže, zde je to, co se vám snažím říci: **Zákon reprodukce spočívá v rození podle svého druhu** (1. Mojžíšova 1:11). **Ta pravá Církev - nevěsta posledních dnů se blíží k Vrcholovému kameni. Bude to super Církev; super rasa, když se přibližuje k tomu velikému Vrcholovému kameni. Oni se budou tak velice podobat Jemu, že budou jeho samotným obrazem, aby s Ním byli sjednoceni. Oni budou jedno. Oni budou samotnou manifestací Slova živého Boha. Denominace toto nemohou zplodit. Toto bude... oni budou plodit svá věrovyznání a dogmata smíchaná se Slovem a budou přinášet zkřížené produkty.**

255 **První syn byl semenem mluveného Božího slova. Byla mu dána nevěsta. Nevěsta, aby mohl reprodukovat sám sebe.** (Já jenom podávám to, co bylo sděleno Duchem a vracím se k tomu, co jsem již řekl, rozumíte.) **Ona padla...** (vidíte (?), na to mu byla dána nevěsta, aby sobě znovu zplodil dalšího syna Božího, ale ona padla zkřížením, rozumíte.) **Aby zreprodukoval sebe – ale ona padla; zavinila Jeho smrt.**

256 **Druhému synu, jež byl mluveným semenem Slova Božího, byla dána jako Adamovi nevěsta, ale dříve než si ji stačil vzít, také padla, protože jí byla dána svobodná morální volba, jak Adamově ženě, aby věřila Božímu slovu a žila, nebo, aby ho zpochybnila a zemřela – což také udělala.**

Lukáš 1:38

257 **Pak z malé skupiny pravého semene Slova, Bůh představí Kristovi milovanou nevěstu, pannu – pannu jeho Slova – a skrze ně a jimi bude vyplněno všechno, co bylo zaslíbeno pro jeho Slovo v panně, která nebude znát žádné vyznání lidského původu nebo dogmata. Slovo zaslíbení v Něm samotném, jak tomu bylo v případě Marie – bylo manifestováno samotným Bohem. On sám bude konat podle svého vlastního zaslíbeného Slova, aby tak vyplnil všechno, co je o Něm napsáno. Jak to udělal On, když vyšel z toho panenského lůna, (což je teď typem**

toho duchovního lůna) **tak to nyní udělá panna, přijímajíc jeho Slovo: „Ať se mi stane podle tvého Slova,“ i když to bylo vyřčeno andělem, ač to bylo ještě psaným Slovem.** (Izaiáš 9:6) **Oni Jej budou milovat, milovat Jeho... a budou mít jeho schopnosti, protože On je jejich Hlavou a oni jsou jeho poddaní, poddaní jeho Hlavě. Kristova vrchnost patří Jemu.**

Jan 5:19

258 **Všimněte si té harmonie. Ježíš nikdy neudělal nic, dokud to neviděl dělat Otce nebo až mu to Otec ukázal.** (Harmonie mezi Bohem a Kristem, vidíte, Jan 5:19.) **Stejně tak nevěsta; a On jí ukazuje své Slovo života** (On jí ukazuje) **a ona ho přijímá. Ona ho nikdy nezpochybňuje.**

259 **Nic jí nemůže uškodit, ani smrt, protože když je semeno zaseto, voda ho znovu probudí. Amen.** (Nuže, mám na to veliké hlasité haleluja!) **Zde je to tajemství: V nevěstě je Slovo a mysl Kristova, aby věděla, co On si přeje, aby bylo uděláno se Slovem; a ona to dělá v jeho jménu. Ona má: „Tak praví Pán“.**

260 **Pak je to oplodněno; a Duch svatý to zalévá, až to vyroste a slouží to svému účelu. Oni činí jediné jeho vůli.** (Amen! Budu tomu věřit.) **Nikdo je nemůže přesvědčit o opaku. Oni mají „Tak praví Pán“ nebo jsou zticha. Pak budou činit skutky Boží. Poněvadž On sám v nich je pokračovatelem svého Slova, k jeho naplnění, jak to udělal v úplnosti ve svém dni. Všechny věci – když On byl zde – On nedokončil všechno, když tu byl, protože to nebyl ještě ten čas.**

4. Mojžíšova 14:7, 8; Jozue 14:7

261 **Nuže, postavme se jako Jozue a Kálef.** (Nuže, dávejte dobrý pozor, toto bude mít duchovní pozadí.) **Tak tedy, stůjme jako Jozue a Kálef, když už vidíme na obzoru zaslíbenou zemi. Ten čas se blíží. Aby byl dán... Jozue znamená hebrejský ‚spasitel‘ a znázorňuje zaslíbeného Vůdce poslední doby, který převede Církev tam na druhou stranu. Kálef znázorňuje toho opravdového věřícího, jež zůstal po boku Jozueho. Bůh začal s Izraelem jako s pannou, se svým Slovem, ale oni chtěli něco jiného. Toto udělala církev v té poslední době.**

Jozue 14:9

262 **Všimněte si, jak Bůh s Izraelem přestal jednat až do Něj stanoveného času.** (Teď dávejte pozor. To má nějaký smysl.) **Jozue čekal na ten čas! Ó, kolik... bez ohledu na to, kolik lidí mohlo**

říkat: „Bůh nám dal tuto zemi, to zaslíbení; pojďme teď a zaberme ji.“ Oni mohli říci: „Jozue, ty jsi přišel o své pověření. Ty jsi úplně vyřizený. Proč něco nepodnikneš? Ty jsi kdysi v okamžiku rozpoznal, co je ‚Tak praví Pán‘ a jaká je vůle Boží.“ Ale tento moudrý, Bohem poslaný prorok znal Boží zaslíbení, ale také uměl na to zaslíbení čekat — na to jednoznačné rozhodnutí Boží pro svůj čas.

263 (Vidíte ta podobnosti? Nuže, buďte pozorní.) *A když ten čas nastal, Bůh to dal Jozuemu, tomu jenž s Ním skrze toto Slovo setrval, protože nemohl důvěřovat jiným; On mu mohl důvěřovat. A tak se to zopakuje!*

264 *Tak jako mocný pomazaný prorok Mojžíš; on věděl, že ho Bůh použije, protože On prokázal Mojžíše jako svého služebníka skrze jeho zvláštní narození. V pravé době, kdy bylo na pořadí vysvobození semene Abrahama. (Chápete to?) Mojžíš nezůstal v Egyptě a nediskutoval s nimi o svých biblických otázkách. On se vůbec s kněžími nerozčiloval, ale odešel na poušť a čekal na Pána až do té doby, dokud ho ti lidé nebyli připraveni přijmout. On přišel, aby jim o tom podal svědectví, ale oni ho nepřijali. Bůh odvolal svého proroka na poušť. Bůh to dosvědčil; On ho vybral, ale to čekání nebylo kvůli Mojžíšovi, nýbrž kvůli těm lidem, aby byli připraveni přijmout Mojžíše. Mojžíš si myslel, že děti tomu porozumí, že on byl poslán. (Já jsem to nepsal, to psal On; tak je tomu i teď.)*

265 *Jako ten mocný, potvrzený prorok Eliáš, ke kterému přicházelo Slovo, když skončil kázání svého poselství těm moderním americkým skupinám, které následovaly první dámu s jejími ostříhanými vlasy a Jezabelinu naličenou skupinu... Bůh potvrdil svého proroka — pokaždé, když prorokoval, to byla pravda. Bůh ho musel odvolat z pole působnosti, dokud neranil to pokolení mocnými pohromami za to, že odmítli poselství jeho proroka a Slovo Boží, které jim poslal.*

1. Královská 18:31, 32; 1. Královská 19:4

266 *Bůh ho poslal na skryté místo v pustině. Dokonce ani král ho nemohl vyvolat. A ti, kteří se ho snažili proti vůli Boží přemluvit, za to zemřeli. Ó, Bože! Fíííí! Ale když Bůh promluvil ke svému věrnému proroku skrze vidění, tam venku na pustině, on přišel s „Tak praví Pán“. Co on udělal? Šel rovnou do Slova, zpět do Slova. Vzal dvanáct kamenů a přiválel je na hromadu.*

267 **Jako Jan Křtitel, Kristův věrný předchůdce, pomazaný prorok, žádná škola jeho otce, žádná škola farizeů, žádná denominace jej nemohla zavolat z pouště, kam ho Bůh poslal, dokud neuslyšel Boží hlas, toho Mesiáše, Beránka.**

Posloucháte duchovním rozumem? Co tu ještě víc mohu říci! Něco tu teď přeskočím.

2. Mojžíšova 32:4; 4. Mojžíšova 16:3

268 **Je to dnes jiné?! Mnozí takzvaní evangelisté tvrdí, že mají pro lidi odpověď od Boha, stejně jak to udělal, Chóre – zapíral, odmítal autoritu Božího potvrzeného pomazaného proroka Mojžíše. Tvrdil, že měl odpověď. Byl to rovněž výdělečný podnik – zlaté tele, jak to mnozí dělají dnes – velké budovy, velké školy, inkubátory k líhnutí jejich vlastního semena. A tehdy... lidé pak, tak jak je tomu dnes, to spolklí i s navijákem, ačkoliv slyšeli pravdivé Slovo Boží skrze pomazaného, potvrzeného proroka.**

4. Mojžíšova 16:3

269 **Oni naletěli na lež Chóreho. Boží potvrzený prorok a Bůh věděl... a oni věděli, že Bůh jim řekl... Izrael to věděl, že Bůh jim jednoznačně řekl, že potvrdí svého proroka svým Slovem. Chóre, nebyl prorok podle Písma, ale lidem to připadalo, že to je ohromné stejně tak jako dnes. A dnes je to krev na rukou, ohnivá koule na pódiu, olej na vašich prstech; a tatáž věc plodí kazatelky, krátké vlasy, ostrihané a nalíčené. Co to máte? Ani by vás nenapadlo, že by lidé na něco takového naletěli, ale v případě Chóreho se tak stalo, a oni dělají totéž dnes a odvracejí se od pravdivého Slova k denominacím. Šortky: to ukazuje, jaký druh semena v nich je.**

4. Mojžíšova 16:26, 27

270 **Ale díky Bohu, že celý Izrael Chóremu nenaletěl. Někteří zůstali s Mojžíšem, s tím prorokem pomazaným Slovem Božím. Taktéž je tomu i dnes s mnohými Božími vyvolenými skrze jeho Slovo a jeho Ducha.**

Matouš 13:30

271 **Pamatujte, koutol, plevel má být shromážděn a svázán do snopků. Je to tak? Toto se stalo. Ty odpadlické zorganizované církve jsou svázány těsněji než kdykoliv předtím. Ony jsou svázány dohromady v Radě církví, připraveny na oheň Božího soudu. (Já jsem toto nenapsal, cítím, že to udělal On.) Letniční jsou plní toho takzvaného... stejně tak jako tamti. Pšenice Slova bude**

jednoho dne shromážděna k Mistrovi, poté, co odejde domů.

Malachiáš 4:5, 6

272 **Bůh zaslíbil (buďte opatrní!) Bůh zaslíbil Malachiáše 4 pro tyto poslední dny, a Malachiáš 4 se ještě nenaplnil, ale to se musí naplnit, protože je to oplodněné Slovo Boží, vyřčené skrze Malachiáše proroka. Ježíš se na to odvolal. To má být těsně před druhým Kristovým příchodem.**

273 (Dobře teď poslouchejte.) **Každé Písmo, které se ještě nenaplnilo, se musí do toho času naplnit. Bible musí být ukončená; čas Boží prozřetelností pro pohany má být ukončen tímto církevním věkem. Když přijde ten pomazaný posel, samozřejmě zaseje semeno celé Bible, počínaje hadem, k poslu v raném dešti. Pak bude zavržen denominačním lidem jako jeho předchůdci Jan a Eliáš, jak to bylo vyřčeno skrze našeho Pána... lidmi; jako první to byl Eliáš pro Achabovu dobu. To se stane zde v této zemi, jelikož tato země je typem Izraele.**

274 **Čtěte nebo si poslechněte „Náboženství Jezabel“, jak tato země... naši předkové, aby mohli uctívat tak, jak chtěli, přišli do této země a vytlačili z ní domorodce a zabrali ji; stejně tak Izrael; zabrali tu zemi, když odešli z Egypta. Měli jsme zbožné muže, jako byl Washington, Lincoln. Oni měli velké zbožné muže, jako David, a tak dále. Pak dosadili na trůn Achaba s Jezabelou v pozadí, ta jím řídila — stejně tak je to s vámi. A tak v této době a v této zemi se zjeví ta osoba. Protože je to v Písmu a je to „Tak praví Pán“.**

1. Královská 18:42; Malachiáš 3:1; Matouš 17:1, 3, 5

275 **Pak v tom pozdním dešti vystoupí hora Karmel, zkouška síly — Bible se do písmene naplní. Jan Křtitel, jakožto jeho posel před jeho tváří v Malachiáši 3, zasel raný déšť a byl odmítnut církvemi (denominacemi — farizeji a saduceji) ve své době. Ježíš přišel a konala se zkouška sil na hoře Proměnění. Předchůdce těchto posledních dnů zaseje raný déšť. Ježíš (jeho Slovo) bude tou zkouškou síly mezi denominacemi a vyznáními. Když On přijde, ta zkouška sil — to bude vytržení jeho nevěsty! První to byla hora Karmel; druhá to byla hora Proměnění; třetí to bude hora Sión! Sláva!**

276 **Eliášův způsob vystupování, Mojžíšův způsob vystupování, Janův způsob vystupování, jejich odchod z pole působnosti — mnoho lidí je nepochopilo. Bylo to proto, že byli zavrženi**

a stejně tak jejich poselství. Semeno bylo zaseto; potom přichází soud a oni byli pro lid znamením od Boha, že soud je nablízku. Setba pominula.

Zjevení 13:8

277 *Věřím, že jednoho dne ta opravdová nevěsta Kristova bude přinucena přestat kázat Slovo Boží. Bible o tom prorokuje ve Zjevení 13:16 (pokud si to chcete poznamenat). Denominace ji přinutí to zastavit, nebo přijmout jejich „znamení“. Pak Beránek vezme svoji nevěstu a odsoudí za to nevěstku.*

278 *Pamatujte, Mojžíš, který se narodil k tomu úkolu, musel čekat na Boha, na ten zvláštní dar k tomuto úkolu. On se musel vzdálit a čekat na Bohem stanovený čas, musel být na trůnu určitý faraón. A lidé museli být žádostiví Chleba života, dříve než ho Bůh mohl poslat zpět. Nuže, skrze tisíce těch, kteří konají zázraky v těch posledních dnech, vznikla generace hledačů znamení, kteří nevědí více... neví nic o opravdovém působení Božím ve svém Slově v těch posledních dnech.*

Matouš 24:24

279 *Jak jsem řekl: „Dejte jim krev a olej a tělesné projevy na pódiu a oni to budou podporovat, bez ohledu na to, jestli je to Boží slovo nebo ne, jestli to je podle Písma nebo ne.“ Ježíš nás před takovými věcmi v tom posledním čase varoval. Jak jsem již řekl, v Matouši 24, ti dva duchové si budou velice podobní, aby svedli pokud možno i samotné vyvolené. Jak je můžete rozpoznat? – Podrobte je zkoušce Slova. Podle čeho to můžete poznat? – Mluvte Slovo a sledujte, co vám na to řeknou. A pokud nevěří Slovu, nemají v sobě žádný zárodek semene. Oni jsou z toho zlého a svádějí vás. Jak byla svedena první nevěsta; pak byla svedena druhá nevěsta; oni jsou svůdci té třetí nevěsty tím, že kříží Slovo, nebo o to usilují.*

280 *Bůh nikdy nepostavil znamení před své Slovo. (Amen! To je bomba.) Bůh nikdy nepostavil znamení před své Slovo. Ona jsou přidána, jakožto důkaz toho Slova, avšak Slovo je na prvním místě.*

1. Královská 17:11

281 *Abych to dokázal; Eliáš řekl té ženě: „Nejdříve upeč pro mne placku.“ Pak pozorujte, jak se stane zázrak. Pojďte nejdříve do Slova a potom očekávejte zázrak. Semeno — samotné Slovo je to, co Duch svatý oživuje. Nuže, může být poslán Bohem nějaký*

posel, který věří jen něčemu z Písma a ne celému Slovu? — Popírá část z něho?

Malachiáš 4:5; Matouš 3:7; Matouš 12:34; Matouš 23:33; Lukáš 3:7

282 **Opravdový prorok Boží bude v těch posledních dnech kázat Slovo; denominace ho budou nenávidět. On je nebude šetřit. Bude takový, jaký byl, když přišel při prvním Kristově příchodu: „Vy plemeno zmijí!“ Ale ti předurčení budou poslouchat a připraví se na odpočítávání. To královské semeno víry Abrahama (jako on) se bude navzdory tomu přidržovat Slova Božího, neboť ono bylo předurčeno. Posel z Malachiáše 4 se zjeví v Bohem stanoveném čase. My všichni na něj čekáme. Věříme, že on přijde. To je podle jeho Slova; bude to v čase konce, a to je ta doba, abychom to viděli.**

Lukáš 17:28

283 **On bude zcela zasvěcen Slovu tak, jak oni vždy byli, označený Božím slovem — a potvrzený. Bůh potvrdí to, co on káže, že je to pravda, stejně jak to udělal v případě Eliáše; jelikož je to Eliáš, který přichází, připravující vytržení na horu Sión. Ježíš řekl, že v těch posledních dnech to bude tak jako za dob Lota. Jeho kázání bude v Duchu a na přímé linii Božího slova. Kvůli tomu, že tak mnoho věcí bylo nazváno Boží pravdou, mnozí tomuto pravdivému poslu neporozumí. (Napsal jsem zde p-r-o-r-o-c-t-v-í, proroctví.) Kvůli tomu, že tak mnoho věcí bylo podvodníky nazváno Boží pravdou, mnozí opravdoví kazatelé tomuto poslu neporozumí.**

Jan 1:29, 36

284 **V poslední době se budou proroctví opakovat, (věřím tomu.) Jako ten první předchůdce přišel z pouště a volal: „Hle, Beránek Boží!“ Tento druhý předchůdce bude dělat asi totéž, s tím, že lidem poukáže na Slovem zrozenou nevěstu. Při Ježíšově zjevení se, bude nevěstě Kristově poukázáno na nebesa; s výkřikem, který vyjde z jeho úst: „Hle, Beránek Boží!“ Bože, pomoz nám, abychom byli připraveni na tu blízkou událost. No, raději už to tady přeruším.**

285 **Věříte? Nač to bylo? Rozumíte tomu teď lépe? To je Slovo, přátelé. Trvalo to okolo šesti hodin (téměř tolik), pět a půl nebo šest hodin. Je toho mnohem víc, co by mohlo být řečeno, ale Duch svatý to opravdu během této doby nechal do vás velice hluboko proniknout, takže víte, o čem mluvím. Jsme v čase konce. Semena jsou teď zasetá; pozdní déšť je připraven přijít.**

286 Zapamatujte si, velmi brzo nastane denominační sročení; bude to hrozné. A oni se spojí dohromady, do Církevní rady, a pak takový sbor, jako ten náš, nebude moci fungovat (oni to ví). To je v tom čase, kdy se zjeví Ježíš; a On ukáže, kdo je nevěstou a kdo ne.

Zjevení 13:16, 17

287 A zapamatujte si, křesťanští přátelé, já jsem člověk; mohu chybovat, ale Bůh, jsouc Bohem, chybovat nemůže. Každé Slovo, které bylo napsáno, se musí naplnit, jak řekl Ježíš. A tak zde v Písmu máme věci, které se musí naplnit, a jedna z těch věcí je, že přijde tento bojkot. Ale dříve než tento bojkot bude moci přijít (označení šelmou), musí být pro Boha zaseto semeno, aby vzal odtud Církev. Rozumíte teď tomu? Semeno musí být zaseto. Denominační semeno — aby učinili podobu nebo obraz šelmy (římské církve); a také musí být opravdová nevěsta.

288 A my rozumíme, že ta takzvaná nevěsta je zavržena. Adamova nevěsta odmítla přinést život. Ona přinesla smrt; my jsme jejím ovocem (naše tělo); všichni umíráme. Podívejte se na nás, můžete to vidět.

289 Jahveho nevěsta zemřela; On se s ní rozvedl a vzal si lidi z pohanů pro své jméno. Je to tak? Jeho jméno... tak jako žena, nevěsta, přijímá mužovo jméno. Nuže, co ona udělala? Totéž, co oni udělali předtím; udělala ze sebe denominaci, poskvřnila se. Ale v každé generaci, každé probuzení přináší nějakého proroka Božího (prorok, to znamená kazatel, opravdový kazatel Slova, který se drží Slova); a oni přinášejí probuzení, které shromažďuje vyvolené z té generace. Pak se ona žene do semena. Bůh to již nikdy více nepoužije. Táži se kteréhokoliv teologa nebo historika, aby mi ukázal alespoň jeden *případ*, kde by nějaká denominace znovu povstala; nikdy. Ona zemřela, když se stala denominací, a tam ona leží.

290 Přemýšlím o Dwrightu Moodym (o Moodyho biblickém institutu), mrtvý jak půlnoc. Mám na mysli metodisty, letniční, presbyteriány, luterány, nazarény, poutníky svatosti; povstali zbožní muži, Buddy Robinson a George Whitefield a všichni tito velicí muži, kteří kázali evangelium; a ta generace přijala semeno, které bylo zaseto pro jejich část. Tak jako obilí — zda to bylo stéblo nebo lístek nebo to byl klas nebo zrno, cokoliv to je, ten kazatel přinášel Slovo na ten den. Ono vyvolávalo ze čtyř větrů země a vybralo vyvolené dané generace. A skrze ty vyvolené je stavěn dům živého Boha.

291 Nuže, tato zdejší služba je musí vybrousit natolik, že tytéž

skutky, které činil Ježíš — protože, když On přijde, ten Vrcholový kámen, bude do toho přesně zapadat, protože oni nebudou... Pak nastane vytržení a oni budou vzati, a ta zbývající část těla přijde s tím; a ona odejde do nebe. Nikoliv denominace, přátelé; Církev Slova Božího. Věříte tomu? Máme zde nějaké kapesníky.

Nuže, já jdu a nevím kam. Hledám, tak jako vy, vůli Boží. Přeji si, abych mohl zůstat v této modlitebně, ale nemohu. Tam jsou tisíce... slyším ten křik... jsou týráni nečistým duchem. Téměř nemohu spát. Slyším plakat malé děti a vidím matky, jak protlačují své děti v modlitební řadě; vidím matku ovívající své dítě, jak nad ním drží nějaký arch papíru, aby ho chránila před deštěm venku na dvoře. Mé srdce pro ně krvácí.

²⁹² Když jsem stavěl tuto modlitebnu, toho dne, kdy jsem tam kladl ten úhelný kámen, pamatuji se na to vidění toho rána. Je to napsáno tady, přímo na tom úhelném kameni, kde stojí: „Toto není tvá modlitebna. Konej dílo evangelisty; plně dokazuj svoji službu.“ Miluji to; miluji Boží děti, kdekoliv se nacházejí. Nevím, kam On mě povede. Nevím; čekám. Čekám už rok. Mohu čekat ještě dva. Mohu čekat tři roky, nevím. Neznám ten další krok. Čekám na Něj. Ale myslím, že podle Písma, Slovo bylo zaseto. To další je příchod Ducha.

²⁹³ Billy Graham může kázat kdekoliv; Oral Roberts, tito zbožní muži můžou kázat všude. Pán mě může poslat sít semeno někam jinam (na nějaké jiné pole), ale věřím, že náš národ je zasetý, a věřím, že ona³ je teď připravena ke sklizni.

²⁹⁴ Když Duch spadne a stává se mezi lidmi hnutím, ty denominace se srotí dohromady, a to je tak jisté, jako že tu stojím za kazatelnu. A Církev Boží bude vytlačena a oni způsobí takový rozruch, dokud nenastane to spolčení, že nastolí bojkot proti každému, kdo k nim nepatří. Řím bude vládnout světu pouze hodinu. Ona bude vládnout jen krátký čas. Ne komunismus — romanismus bude vládnout světem ve spolupráci s protestantismem, v denominační formě církví, jež Bůh zavrhl. Je to tak blízko, jak znám Boží slovo.

²⁹⁵ Miluji vás. Cením si vás. Možná, že zde budu znovu za týden v neděli. Pokud to bude vůle Páně, jedu nyní na Floridu a na zítra večer do Georgie. Mám několik menších shromáždění roztroušených kolem dokola. Jestliže mě Pán bude vést, mám toho plný poznámkový blok — ten, který mi jednou poslal bratr Robertson... nebo bratr Borders.

---

³ Amerika

Myslím, že je tam... že tam bylo zapsáno třicet či čtyřicet sborů, které jsou ochotny spolupracovat, ale vypadá to, že mne Duch zdržuje. Nevím proč. Nevím proč. A tak se za mě modlete, já se budu modlit za vás. Spolu můžeme obstát. Nechť nám Bůh pomáhá. Kéž by tu ani jeden z vás nezklamal a neminul ten velký čas, který se blíží.

²⁹⁶ Nuže, byl jsem obviněn z mnoha věcí, přátelé, a v mnohém jsem se opravdu provinil. Jsem nedbalý, to je pravda. Nevím, proč je tomu tak. Někdo mě zatlačil do rohu a přinutil mě bojovat. Nevím; je to moje povaha. Udělal jsem věci, které bych nebyl vědomě udělal, ale měl jsem z toho jistou kořist. A to je to, čeho se tak obávám, to, co vidím v této době (v té době, ve které žijeme) a vy teď vidíte, čemu věřím. Chci slyšet Boží pokyn, pokud je to vůbec možné, dříve, než udělám nějaký krok, vidíte, protože Jej nechci zklamat. Všude chci být s Ním. A chci, abyste se za mě modlili.

²⁹⁷ A zapamatujte si, řekl jsem vám pravdu. Tak tedy vám děkuji, že jste tady celý den seděli (od časného rána); mnozí z vás stojí u stěn a na chodbách, bolí vás nohy; mnozí sedíte venku v autech; máte téměř vybité baterie od poslouchání; a zde to je. Všechno je na páskách. Ti chlapi tam vzadu to nahráli, a budete to mít možnost obdržet.

²⁹⁸ A když to dostanete, vezměte si to domů a studujte to opravdu pozorně a rozvážně, a sledujte, co vám Pán zjeví. Milujete Jej? Kde je Teddy? Ještě než se pomodlíme nad těmito kapesníky a za lidi, chci se modlit za jednoho každého z vás. Chci teď zazpívat tuto píseň a pak vám bratr Neville, sdělí, kdy bude další shromáždění.

*Miluji Jej, miluji Jej, (milujete jeho Slovo? Pak milujete Jeho)
neboť On dřív miloval mě
a vykoupil spasení mé na Golgotském kříži.*

²⁹⁹ ...myslím, že sám Bůh dává Božský výklad; a jsem si jist, Pane, že pokud jsem přinesl Slovo, ono spadne na ty, na které je předurčeno. Tvé Slovo je pravdou. Otče, je mi líto, že jsem Tě mnohokrát zklamal. Prosím, abys mi odpustil. Prosím, abys odpustil všechny hříchy mému publiku, tomu viditelnému i tomu neviditelnému, aby si uvědomili, Pane Bože, že jsme na konci cesty. Každý hřích je přímo před námi. Jsem si jist, že duchovní rozum, Pane, bude schopen uchopit to, co jsem právě před pár minutami řekl. Prosím, aby pochopili, Pane, kde

se nacházíme.

